

pÚvodní kresba / **Adolf Born** * Rozhovor / **Fedor Vico** pro „SME“ * Z domova / Rykr, Orián, Slíva, Barták, Plotěná, Hofman, Neprakta, Linek, Born, Johanus * Časopisy / **BUMerang** č. 9+10; **Eulenspiegel**, **Nebelspalter**, **Sorry** * Mistři / **Michelangelo**: Stvoření Adama; **Nové téma**: **Jeskynní malby** * Citát / **Cicero** * Kniha / Typografické **nápady** Bohouše **Šíra** * Ze světa / Anglie, Turecko, Chorvatsko, Polsko, Malajsie * Glosa / **Adolf Born** byl **karikaturista!** * Z pošty / **A. Popov** o soutěži v **Kolumbii** * „700“ / **Karel IV. - Šír**, **Matuška**, **Šourek** + **Hanousek** * Ztráty / **Adolf Born**;

e-GAG

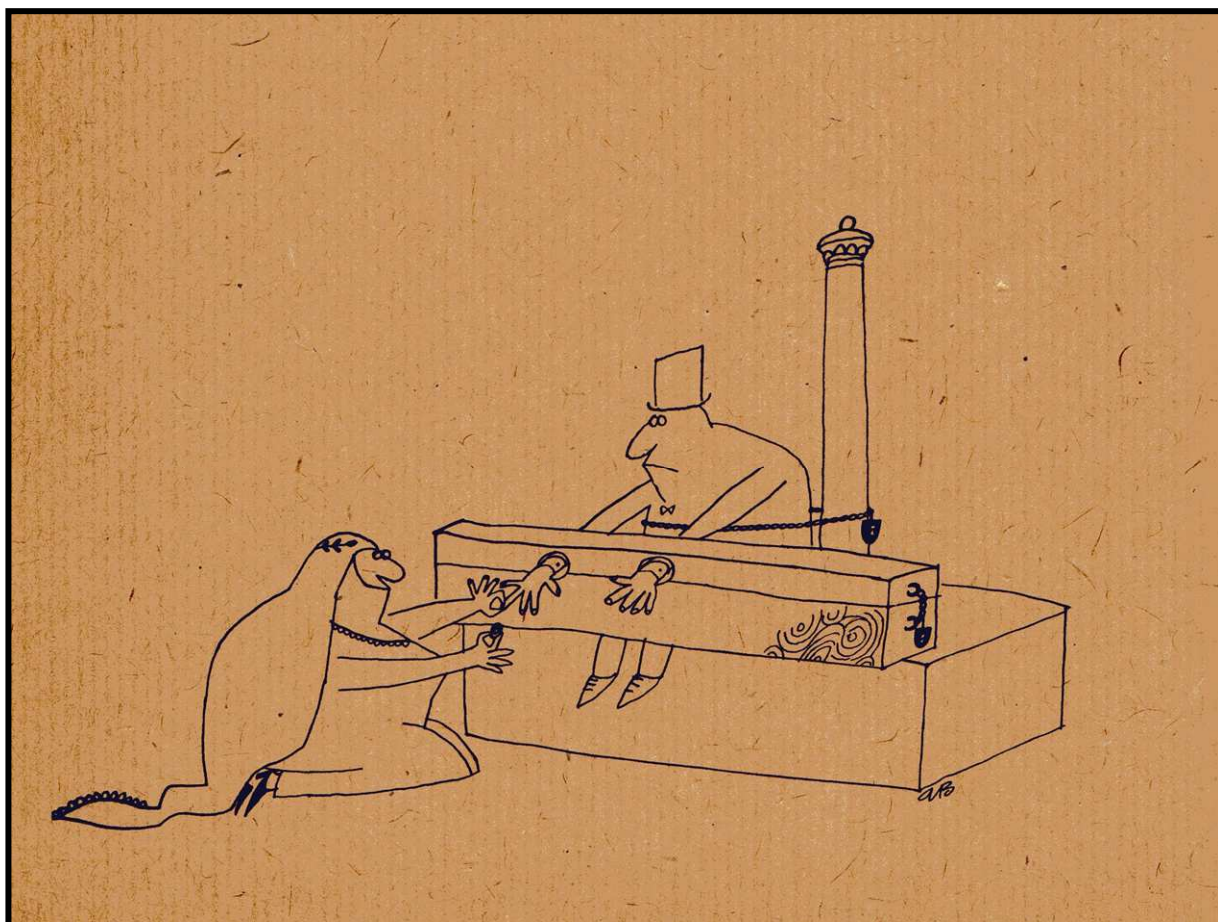
Dušan Polakovič * **Názory** / **Adolfa Borna** * **Polemika** / Upřesnění **Lucie Lomové** (a pár vět k Jaroslavu Popovi) * **Dokument** / Parte A. B. * **O humoru** / **Z tisku** * **Ze Slovenska** / **Kazo Kanala** o stavu žánru * **Co se nevešlo** / Zbytek **koček** * **Archív** / **Kaján**: Karavana * **Kalendarium** * **Výsledky** / **Rakousko**, **Turecko**, **Nizozemsko**, **Rumunsko**, **Irán**, **Sýrie**, **Německo**, **Indie**, **Brazílie**, **Makedonie**, **Chorvatsko**, **Dánsko** * **Propozice** / **Čína**, **Turecko**, **Rumunsko**, **Brazílie**, **Rakousko**, **Chorvatsko**, **Mexiko**, **Slovensko**.

Měsíčník autorů a přátel české karikatury

e-číslo 2016 / 6 XIV. ročník

KRESBY: **MATUŠKA**, **KAJÁN**, **POLAKOVIČ**, **POPOVIČ**, **BARTÁK**, **BOND**, **KLIBAN**, **MYSYROMICZ**, **VICO**, **LOMOVÁ**, **SLÍVA**, **POP**, **BORN**, **HOFMAN**, **LINEK**, **BUTIR**, **GOUCOL**, **FARKAS**, **THOMSON**, **DEMIRCI**, **MAGNUSSON**, **STANKOVIČ**, **KEMEL**, **NANI**, **HLAVÍN**, **MENDE**, **HIRŠL**, **FEFÍK**, **STESKA**, **KOŠTÝŘ**, **ORÍÁN**, **SRDÍČ**, **PLOTĚNÁ**, **TEICHMANN**, **ADENE**, **D'AGOSTINO**, **VERNIMMEN**, **Š. MAREŠ**, **KOPESTYNSKÁJA**, **LEURS**, **EŠONKULOV**, **NOS**, **ŠÍR** ^{AJ}

pÚvodní kresba / **Adolf Born** - zemřel 22. 5. 2016

Kresba: **Adolf Born** (Bornografie, MF, Praha 1970) - Viz **Glosa** uvnitř magazínu!

Ztráta / Adolf Born (1930 - 2016)

V neděli 22. 5. ráno zemřel v rodinném kruhu známý český výtvarník Adolf Born. Bylo mu 85 let. Proslavil se především ztvárněním *Macha a Šebestové*, ilustracemi *Steklačových Bořkových lapálů* i *Tří mušketýrů*, ale také karikaturami. O úmrtí informovala umělcova dcera Erika.

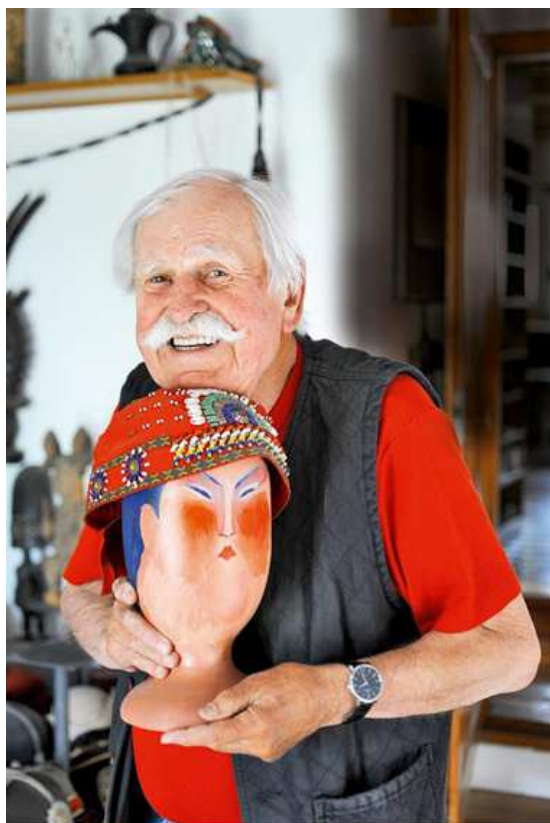

Tolik první zpráva na netu. A zde je poslední fotka. Tedy pro mne. Je z vernisáže výstavy *Svatopluka Pitry* v pražské Nové síni, kde jsem Adolfa Borna (s manželkou) viděl naposled.

(ih)

Také další reakce denního tisku byly věcné, stručné a navzájem si podobné. Třeba:

Adolf Born, který se narodil v roce 1930, patřil k nejvýznamnějším českým malířům, kreslířům, karikaturistům, grafikům a ilustrátorům. Známy byl i ve světě.

Už v roce 1974 byl na světové výstavě v Montrealu jmenován karikaturistou roku. Později dostal francouzský Řád umění a literatury. V roce 2013 získal cenu na Anifilmu za celoživotní přínos animovanému filmu. Kromě Macha a Šebestové se podílel také na večerníčku Žofka a spol. Se scénáristou Milošem Macourkem vytvořil přes 60 snímků. Podílel se i na loutkovém filmu Robinson Crusoe, námořník z Yorku. Knihu o Robinsonovi už předtím ilustroval.

Více kupř. na:

<https://www.novinky.cz/kultura/404184-zemrel-vytvarnik-adolf-born.html?source=EML>

Jiné prameny doplňují, že Born v Praze vystudoval VŠ UMPRUM v ateliéru politického karikaturisty Antonína Pelce, znám byl především z Dikobrazu, kde publikoval vtipy s kolegou výtvarníkem **Oldřichem Jelínkem**. Byli zastoupeni v několika sbírkách autorů politického, především protiválečného humoru z konce 50. let, jako např. *Být či nebýt* (válečný slabikář 18 čs. autorů) a katalogích společných výstav podobného typu. Vrcholem jeho cartoonistického období byla sbírka „**Bornografie**“ (1970 - více o knize **v Gagu č. 7** v rubrice „**Dvojrecenze**“). Následující útlé svazky melantrišské edice *Anekdoty* (...s A. Bornem, resp. *Sportovní... s A. Bornem*) už byly jen rekapitulací minulé tvorby. Autor žánr opustil, veřejně se ho několikrát zřekl a věnoval se plně grafice a knižní ilustraci (údajně přes 250 knih) plus kreslení pro převážně dětem určené animované filmy. Na jeho počest byla pojmenována i jedna objevená planetka „*Adolfborn*“.

Adolf Born se už léta nepovažoval za autora kreslených vtipů a proto neměl o vstup do České unie karikaturistů po jejím vzniku v roce 1990 zájem.

Slavný salon kresleného humoru **Umoristi a Mastrostica** v Itálii vznikl v r. 1969 a skončil v r. 2008 40. ročníkem. Hlavní cenu **Gran Premio Internazionale Scacchiera** získal ve 4. ročníku v r. **1972 Adolf Born**.

Na snímcích: **Třikrát Adolf Born**.

V ateliéru (s hlavou), na vernisáži (se šálou) a na autogramiádě v knihkupectví (se Slívou)...

Snímky: archiv

Mladá Fronta Dnes přinesla zprávu o nedělní smrti Adolfa Borna v pondělním vydání. Vlevo snímek a krátký text na titulní straně deníku od **Mirky Spáčilové**, která se zaměřila na autorovy filmy; vpravo portrét redakčního kreslíře **Václava Teichmanna** ve Skicáři na stránce věnované **Názorům**.

Nečekany Sekora!

„V pracovním táboře je mi lépe, psal Sekora za války“ - tak v redakci deníku MfDNES nazvali článek, vlastně pozvánku ke knížce vydané Albatrosem. Jde o dosud nepublikované **Deníky Ondřeje Sekory 1944-1945**.

Sekora (autor figurky **Ferdy Mravence - práce všeho druhu**) byl za protektorátu nucen nastoupit do pracovního tábora v Německu. Ani v tak těžké situaci se nevzdal psaní a kreslení a díky své pečlivosti nabízí jedinečný vhled do života v táboře, který se snaží popisovat s laskavostí. „*Tématům násilí a válečných hrůz se nevyhýbá, ale asi úmyslně jim nedává tolik prostoru. Nevědomky se tak představuje jako opravdu statečný muž,*“ píše Monika Zavřelová. Nevyhýbá se ani humoru, vzhledem k situaci černému. „*Žádná věc na světě není dokonale zlá ani dokonale dobrá, je to vždy smíšenina...*“ napsal už ve čtyřiaadvaceti matce z Paříže. „*A tak se nebojím ničeho. Člověk není tak dlouho na světě, aby si musel nad svým životem lámat moc hlavu. A když si umí vybrat, tak si v každé věci vybere něco dobrého.*“ ©

Fotoreportáž / Mezinárodní soutěž cartoon „Olive“ v Girne - North Cyprus

Festival **Olive** se smaží na olivovém oleji pod letním sluncem ostrova ve Středomořském moři už patnáctý rok. Mezinárodní klání karikaturistů ze všech kontinentů se v jeho rámci koná už po páté. A že si soutěže v severní - tedy turecké - části Kypru cení, je při téměř týdenním pobytu tuctu porotců zřejmé. Počínaje ubytováním zahraničních hostů v hotelu *Pasha*, až po výlety po ostrově a další body programu. Jedním z nich byla i vstupní „tiskovka“, jury se starostou města Girne (Kyrenie) *Nidai Güngördü* - na společném snímku sedí uprostřed.

Ale všichni jsme si museli svou přítomnost řádně odpracovat. Selektce měla několik fází, než se nám podařilo dospět asi k padesátce kandidátů na ceny. A nakonec jich zbylo jen 17... ®

Zkušení porotci neměli s průběhem posuzování soutěžních děl mnoho problémů, Hussein Cakmak z pořádajícího spolku už také připravil nejednu soutěž; nemluvě už vůbec o zakladateli mezinárodní federace cartoonistických organizací a jeho dlouholetém funkcionáři *Peteru Nieuwendijkovi* z Nizozemska.

Známe se od prvního ročníku biennale v Písku a právě tak byl členem jury i při prvním ročníku *Olive* před několika lety. Na těchto třech fotkách ho ovšem vidíme jen zezadu. Na prostředním snímku se v bílé košili vpravo natahuje pro vítězné práce zmíněný *Cakmak* a naproti, němu, zcela vlevo, přepočítává lístečkové body turecký porotce *Eray Özbek*. Z desítek snímků by šlo sestavit celé album, ale snad tato „triáda“ ukazuje atmosféru v salonku hotelu s pěticí ***** za svým názvem dostatečně. Konečně - po celou dobu jsme se všichni mohli cítit jako ten *paša*. Vždyť i v klimatizovaném salonku bylo k dispozici dost pití od vody až ke kávě, nemluvě o pečivu a sladkostech. Mňam.

O kvalitě prací, které nakonec poměrně nesourodá komunita složila dohromady není třeba mluvit, na jiném místě jsme z nich vybrali aspoň devítku pro tento GAG. Vcelku to shrnu tvrzením, že už těch holubic s olivovou ratolestí, jako symbolem míru, oproti minulosti obecně ubylo, a ani u naší jury už nenašly tolik pochopení, co kdysi.

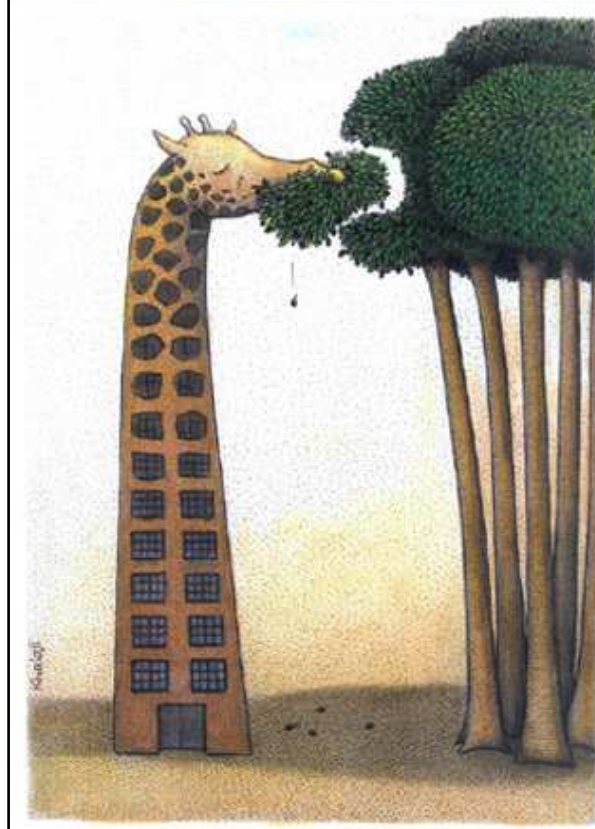
Jako poslední dorazil na Kypr jeden z mála ještě aktivních ka-

rikaturistů Japonska *No-Rio Yamanoi* - a jako nejvzdálenější jinokontinentan získal od českého porotce encyklopedii českých karikaturistů „2CET“ - stejně tak zástupkyně afrického světadílu *Doaa El Adi*, kterou jsme nikdy během pobytu nespátřili bez tradičního šátku (a že jich vystřídal). Nesmím zapomenout, že tyto svazky o českém kresleném humoru mi dovezl až pod nos *Bohouš Šír* z opačného konce metropole, mně už autorské výtisky dávno došly... Ale jiné publikace a katalogy z naší domoviny dostali všichni. Až na *Cakmaka*, jemuž jsem 5,5 kg hmotný příděl poslal už napřed v balíku poštou. Naneštěstí se mi odměnil ještě těžší kolekcí svazků z Kypru a Turecka a jelikož ani další výtvarníci se nedali zahanbit, měl jsem velké dilema jak vše podělit mezi kufr a příruční zavazadlo, aby mi *Srbian Air* nenadělily dražší let. Ale ano, vyšlo to - a teď těch celkem sedmnáct alb a katalogů čeká na probírku a recenzování v GAGu...

Ivan Hanousek / Snímky: **Musa Kayra** + autor

“Olive” v Girne. Tady jsou kresby, které nám zůstaly na finalovém stole...

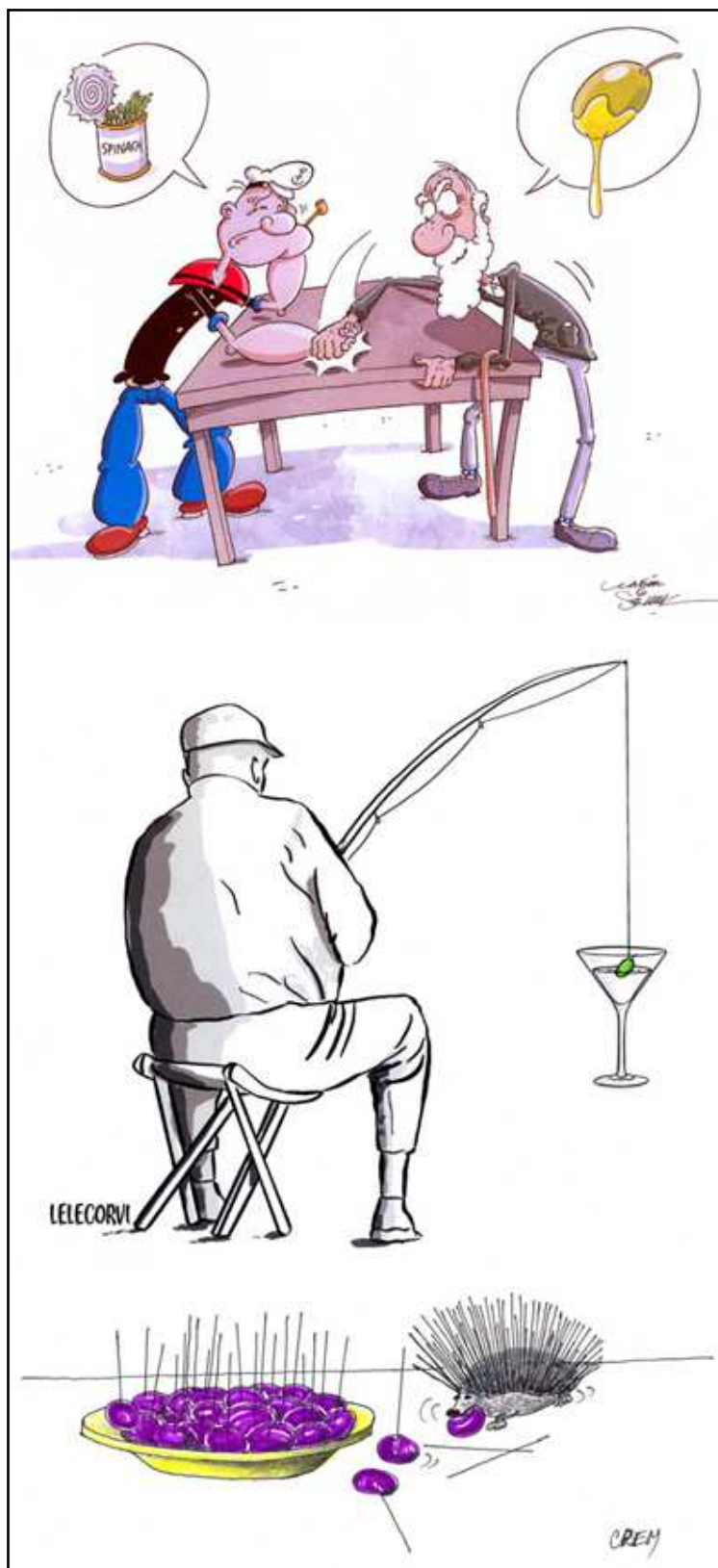
Trvalo to na dvakrát pár hodin, ale nakonec jsme stáli v kruhu, jak tučt Měsíčků nad okrouhlým stolem a hleděli na ně... Na kresby, které dostaly nejvíc bodů... Nebylo to lehké, vybrat tu nejlepší. Tedy pro jednotlivé porotce to problém nebyl, ale pro jury jako celek? Jak to nakonec dopadlo si přečtete v rubrice **Výsledky**. Zde vám na pár stránkách nabízíme ty kresby, které pronikly nejdál - mezi desítku nejvyš obodovaných.

Téma - tedy plod olivovníku - najdete na všech obrázcích beze slov. Ani na jednom vtipu nechybí, ať už zelená anebo tmavá - **oliva**. Spouští se za ní vězeň "útěkář", **Pepík**

námořník pojal přece sličnou děvku jménem Oliva za manželku, **Malý princ** ji nachází na planetě, kde vidíme obrysy ostrova Kypru... Otrhat olivovník lze dnes už s pomocí moderních vyhledávacích prostředků, uvažuje jeden z karikaturistů - ale také si s ní lze zalovit v číši moku, jak nastínil jiný umělec...

Celkem sedmnáct prací obdrželo mezi devíti až jedním hlasem, čili bodem - každý jsme měli k dispozici šest takových a na těch finalových více než čtyřicet kousků to bylo asi málo. Celkem "zabodovalo" 17 autorů - z nichž polovina získává jen speciální ceny či čestná uznání. Z původního vysoko postaveného vtipu ale brzy vypadl jeden, jehož dvojníka kdosi objevil v starším katalogu...

Kdo podělil v dobré víře šest autorů jedním bodem, jen málokde se trefil do stejného mínění s ostatními porotci.

Osobně jsem volil způsob opačný, když jsem přidělil své body pouze dvěma vybraným kresbám - obě tak dostaly důležitý příděl tří hlasů - což bylo maximum, co pravidla členům jury povolovala...

Ukázalo se, že pouhé tři hlasy mohou dosáhnout na slušné osmé (až jedenácté) místo v pořadí. A pokud se k mému názoru na jednu soutěžní práci přidal ještě další porotce, útočila hned na jednu z cen.

Ale klidně (a nenápadně) naznačím, které dílo ze všech těch **na 7. stránce** představených to bylo...

Najdete je na samém začátku tohoto souboru kreseb, jejichž autoři se do Girne na severním

břehu ostrova Kypr dostaví pro trofeje. Jméno španělského autora jsem dosud neznal, ale jeho nápad s těžením oleje ze zralých oliv, mne zaujal. Hodně se lišil od spousty jiných, které už pár let zaplavují tuto soutěž dost stereotypními náměty (např. těhotných olivovníků). A když pak přišel na tiskovou konferenci svolanou pořadateli k vyhlášení výsledků opět sám pan starosta města, po krátké prohlídce ukázal na toto dílo a nekompromisně prohlásil. "**Tohle je ono!** To si zasloužilo vyhrát..." Jen taktak jsem se ovládl, abych se k němu nepřitočil a nepochlubil se, že jsme to my dva, co máme v tomto směru stejný vkus či názor...

Ivan Hanousek, člen jury "**Olive**"

Pod dojmem množství variant, které se na nás vrhly doslova jako tsunami a zaplavily redakci div ne do výše čáry poslední potopy, měli jsme už už v titulku uvedeno, že Michelangelovo dílo, které bylo viděno a nesčetněkrát fotografováno ve vatikánské Sixtinské kapli, stalo se

leadrem, možná dokonce vítězem této naší vytrvalé rubriky. Avšak rozum v naší redakci zvítězil a po srovnání s počtem portrétů jistě Mony Lisy od Italo mladšího kolegy jménem Leonardo da Vinci, jsme včas od hloupé myšlenky upustili. Proto ten divný latinský výraz „*ex „ae-
qo“*“ v titulku, jež značí, že oba závodníci (či soutěžící) zvítězili stejnou měrou - tedy ani ne o půl hlavy nebo nozdry, jak to známe z dostihů.

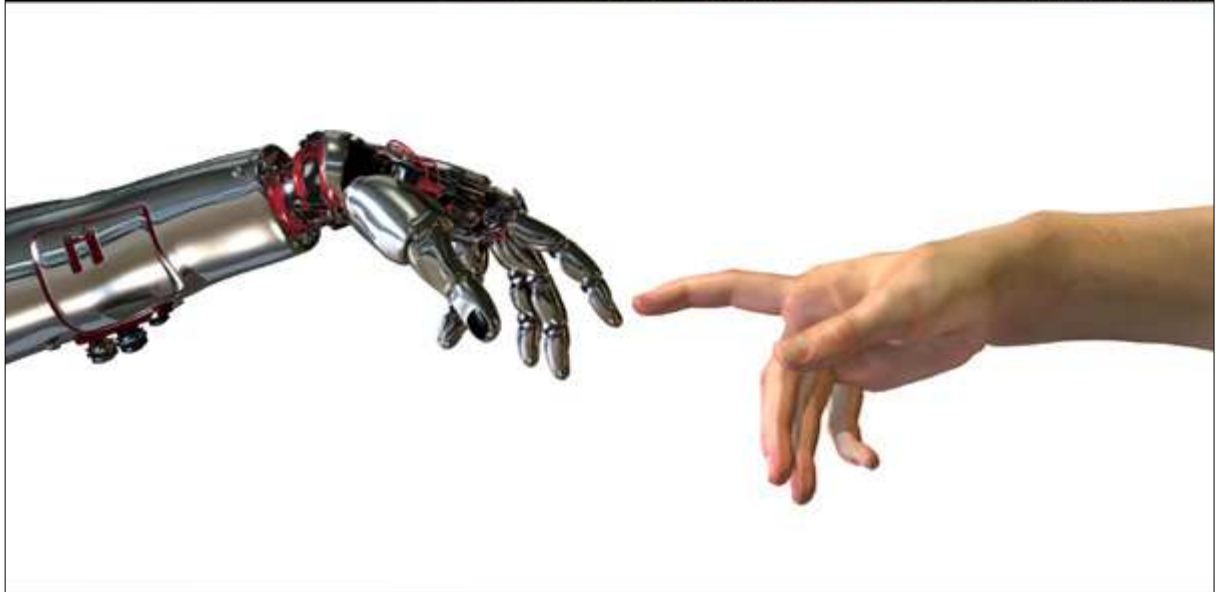
A vůbec. Teď nastal čas rychle zařadit zpátečku. Vždyť ono tu vůbec nejde o souboj, ani o vítěze. Natož pak o bitvu původních autorů... Jde spíš o jakousi anketu či průzkum, které z obou výtvarných děl je ve světě populárnější. A to jednak u laiků, ale potažmo i u novodobých výtvarníků, kteří se samozřejmě musí v tomto případě na vzdělanost obyčejného publika ne-

jen ohlížet... Vlastně se jí musí řídit, až podřídít - chtějí-li, aby jejich karikatury či vtipná řešení, jejich nové repliky starých kousků našly pochopení, ba uznání.

Na této stránce vidíte dva takové moderní kousky, které apelují na naši vzdělanost, neb bez vědomí, že jde o „*remake*“ starého dobrého díla „*beze slov*“, by nejen středo-africký Zulukafr (není to moc nekorektní? Tak raději: nejen pražský Pepa z žižkovské herny) nepochopil, proč se ten stařík s batoletou na rameni strefuje tágem do koule pomalované jako globus. A proč tam malíři chybí kulečnickový stůl? Podobně nutno dodat dotaz k dolnímu obrázku: v čem je ten vtip, když se stařec celkem pochopitelně snaží ukončit ten odporný zvuk ranního budíku?

Ale to nejsme zdaleka u konce; jen nyní už ubereme slov a necháme víc místa kresbě!

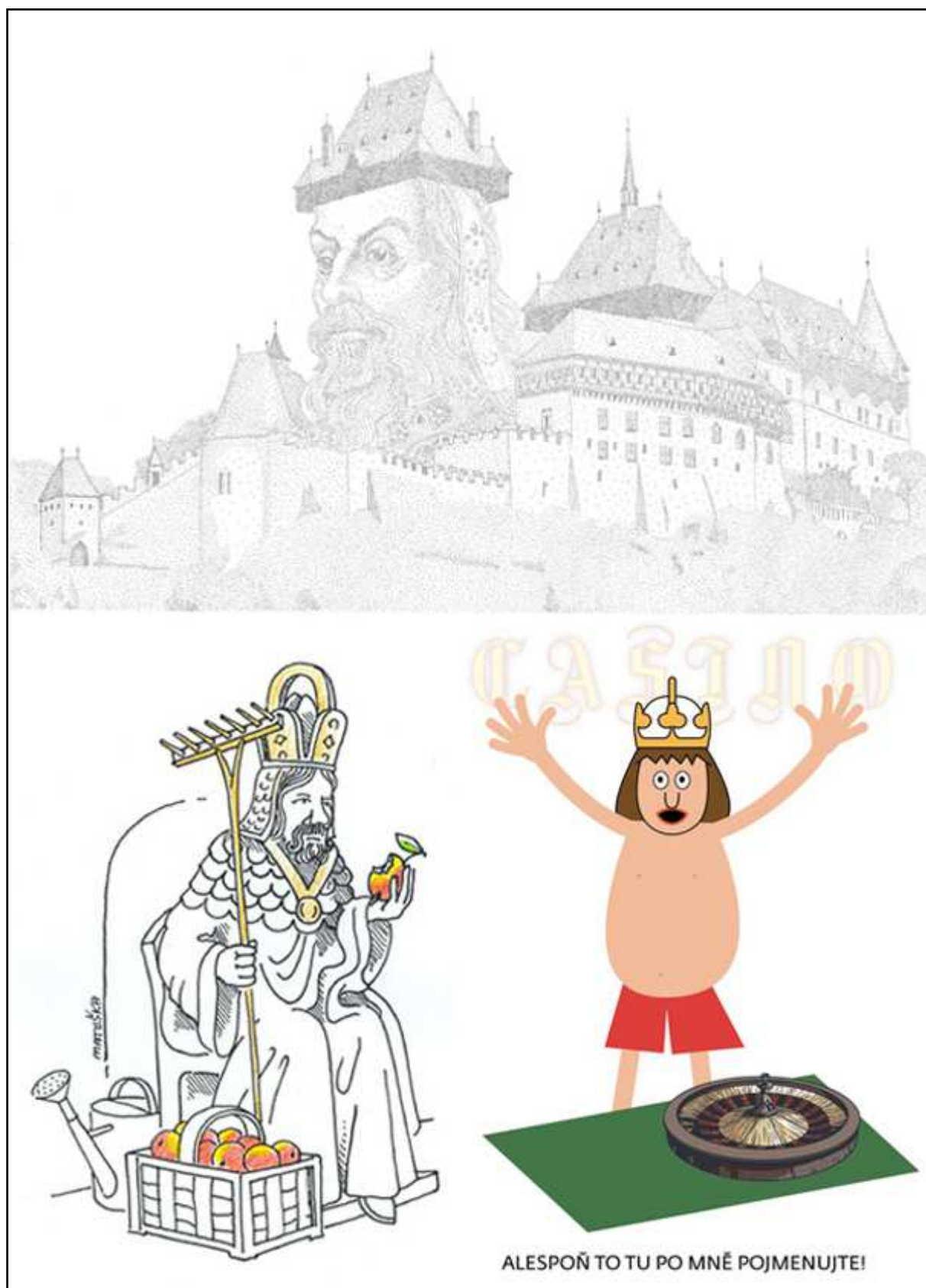

Na předchozí stránce magazínu jste si prohlédli tři nové „remake“ klasické „odrhovačky“. **Slov netřeba;** jen poznámka, že řazení od shora dolů má svou logiku. Nahoře autora Adama vybavil soudobou technikou a jeho prst je dostatečně výmluvný v gestu. A od stvoření člověka ke stvoření umělého lidoida robota už prý nejsme daleko. A nakonec asi ta nejhezčí

varianta s vidličkami: čistá absurdní avantgarda... Naopak na této straně si už oba autoři vysloveně hrají (říká se tomu, že si „užívají“) a tak je při tom necháme. A vy nám odpusťte, když toho využijeme a nebudeme se tentokrát pídít po jménech tvůrců... (g)

Kresby: **Emil Šourek** - „Karlštejn“; **Pavel Matuška** - „Karel Sadař“; **Bohuslav Šír** - „Monte Carlo“

My, Karel IV, a Otec vlasti? Bušku – ty jsi pil!

V téhle zemi mají pravidlo, že čím se večer skončilo, tím se druhý den musí začít, řekl. A nalil panovníkovi světlé tekutiny.

No, uvidíme, milý Bušku, zda mok bude furt tak trpký zdát se.

Pořád, ne furt. Ne Němci, ale Češi budou vás zvát Otcem vlasti, opravil císaře pán z Velhartic.

Pořád nemohu uvěřit, cos mi po půlnoci počal vyprávět. Ty ses opravdu po čtvrtém žejdlíku ocitl v příštím tisíciletí? A četl jsi v Mladé Bule, že jsem byl prohlášen za svatého?

Za svatého ne; za Největšího z Čechů všech časů.

Tak pokračuj, Bušku. Zřejmě si budou cenit mých válečných úspěchů, statečnosti, s níž jsem v sedmnácti bojoval u San Felice od poledne do západu slunce, kdy byli jsme již téměř přemoženi a oř, na němž jsem seděl, byl zabit, však nevzdali jsme se a nakonec z milosti boží obdrželi jsme vítězství, osm set helm jsme zajali a pět tisíc pěších pobili. Tvář císařova zružověla při tom pomyšlení.

Zdá se, že o válečných úspěších vašeho majestátu Češi nevědí, budou vás nazývat Králem Míru! Vypadá to, že si víc váží klídku, než počtu pobitých soků.

Karel IV zavrtil hlavou, usrkl – že by si tedy cenili mých sňatků?

Bušek z Velhartic se ošil. Ty by vám spíš uškodily. Jejich předposlední panovník si na Hrad přivedl druhou choť a netěšilo se to velké přízni publika. Co by si mysleli o vás se čtvrtou první dámou? I když, ta Pomořanská Eliška – víte co jsou genders studia?

Eh, raději dolejší. Už mám to! Obdivuji, jak jsem zplanýroval ten smrdutý svinčík zvaný Praha, zbavil ji křivolakosti a velkoryse založil město, školu, chrámy, náměstí, most i budovy nové...

Bušek zaváhal. Oni ti noví Češi nic moderního nechtějí. Ó jaký poprask byl kvůli jedné vížce na hloupém mlýně! Paní Medě z Mládkova ji už roky vyčítají. Váš velkorysý urbanismus by narazil na odpor...

A co kláštery, které jsem pro ně založil?

Těch ani nevzpomínejte; fízlům je ti Antikristi přidělili!

Cože? Nezáskal jsem si je tedy ani velkolepou sbírkou ostatků svatých? Relikvií, jimž jsem skvostné schrány sdělal, by se z nich v budoucnu mohli Češi radovati?

Bušek si jen ofrkl.

A co vinice, co nápoj tento?

Pivem, nápojem cizáckým, se až do zpitomění nalévají!

Karel IV se odmlčel. Jeho vousaté rysy se zachmuřily a pan Bušek s obavami patřil na svého vladaře. Ten však náhle rozjasnil tvář: My, Karel Čtvrtý, císař římský, rozmnožitel říše, král český, německý, lombardský, vévoda braniborský, markrabě moravský... et cetera, svým Čechům laskavě odpouštíme, přestože jejich pohnůtky überhaupt nechápeme.

A teď, Bušku, povídej: koho jsme v té jejich anketě předčili...?

Ivan Hanousek

PROTI SRSTI

Tento text vyšel v deníku MfDNES v rámci volby „Největšího Čecha“. Aby k serióznímu představení kandidátů na tento titul, převážně od zasvěcených historiků a na celé tiskové stránce listu, nechybělo potřebné odlehčení, požádala významné české humoristy, aby ke každému z nich přičinili krátký vtipný text. V rubrice s výstižným názvem „Proti srsti“ se tak mj. objevily i dva texty **Ivana Hanouska** o Emilu Zátopkovi a právě o **Karlu IV.**, který se stal i vítězem celé ankety. Tedy dosavadním „Největším Čechem“. V tento čas, kdy vrcholí řada výstav a dalších akcí k 700 letům od narození „Otce vlasti“, přinášíme text v repríze i pro ty odběratele e-GAGu, kteří ho tehdy nečetli anebo si jej chtějí znovu připomenout.

(red.)

Výstava / Šest českých cartoonistů najednou - to na Kypru ještě nezažili

V centru severokyperského města Girne se objevilo třináct panelů s vtipy. Čtěte více na další straně!

Byl pátek 3. června a v přímořském městě Girne (Kyrenia) se na náměstí *Ramadan Cemil Square* vyhrnulo z mikrobusu na dvacet osob. Bylo něco po 14. hodině, bylo teplo a po dlážděné ploše před radnicí nás přivítaly do široka rozestavěné panely, a na nich vtipná díla karikaturistů z několika zemí. Svou tvorbu tu představili členové mezinárodní jury - vždy jméno, fotoportrét a pět vybraných obrázků velikosti A3. Jen tři panely vyhlížely poněkud jinak... Představovaly totiž ukázky děl šestice předních českých autorů kresleného humoru!

Jak se to přihodilo?

Pořadatelé už předem požádali členy poroty, aby poslali své CV + foto plus ukázky ze své tvorby. V Girne na soutěži "Olive" dělají i z jednání jury několikadenní událost (hned třikrát jsme se setkali se starostou města) a také sledovanou a komentovanou zdejším tiskem. Už před první tiskovou konferencí se tyto panely s ukázkami objevily v předsálí, nyní se tedy ukázaly uprostřed města, kde probíhal workshop - de facto kreslení portrétů kolemjdoucím. Co však s panelem vyhrazeným pro českého porotce - nekarikaturistu? **Huseyin Cakmak** to vymyslel: požádal mne o zaslání malé kolekce ukázek z tvorby vybraných českých umělců.

Jelikož mnoho času nezbývalo a potřebovali podklady vlastně i hned, nemohl jsem s našimi kreslíři dlouze korespondovat, a tak jsem se rozhodl výběr kreseb (i autorů) vzít do vlastních rukou. Podotýkám, že v tomto směru nešlo ani tak o můj vkus, jako o to, abych našel ve svém archivu potřebný počet kreseb, pokud možno barevných a v potřebném *dpi* rozlišení (pro GAG vše zmenšuji, abych moc nezatěžoval paměť oddaného notebooku).

Šestice autorů se tedy sešla na třech panelech, ale podle reakcí karikaturistů i zastávek místních diváků u výstavy, byl to výběr dostatečně reprezentativní. Pokud si z vedlejších snímků nedovedete odvodit jméno toho šestého (na fotografii je uříznuté) tak s *Maríí Plotenou* jede na jedné "lodi" *Pavel Matuška*.

Podotýkám, že jsem se všech autorů “dovolil” až po návratu ze Severního Kypru a už mi první z nich mou opovážlivost dodatečně schválil. Konečně - komu se, se zakladateli FECO **Peterem Nieuwendijkem, Rogerem Penwillem** anebo za ostatní třeba s úžasným výtvarníkem **Erayem Özbeke**, podaří jen tak z ničeho nic společná výstavka v cizině? Inu - krom **Bartáka**, kterého vesměs všichni znají a uznávají, také **Plotěná, Matuška, a Hrubý** sklízeli v Girne za ukázky své tvorby uznání. Právě **Hrubého** (jeho dvě barevné kresby jsem objevil ve složce z časů sportovního časopisu Stadión) jsem zvolil jako určité “jiné kafe” - tedy kontrast s běžným vnímáním vtipů, jak je v sestavě reprezentovali ponejvíc **Lichý s Kubcem**. Nu a **Matuška** byl srozumitelný i bez překladu názvu jeho obrazů...

A (mou) kolekci pochválil nejen nejvzdálenější z porotců Japonec **No-Rio**, ale také nejexotičtější členka **Dooa El Adi** z Káhiry. Kdo by se také s egyptskou karikaturistkou rád

nevyfotil (**nahore** - nebyl jsem sám). Nakonec jsme se přestěhovali pod stinnou subtropickou zeleninu a portrétovali každý každého (**viz dole**). Tedy mimo mne. Ale kolekci svých portrétů jsem též získal a přivezl - najdete ji časem v rubrice “**Chlubna**”.

Ivan Hanousek

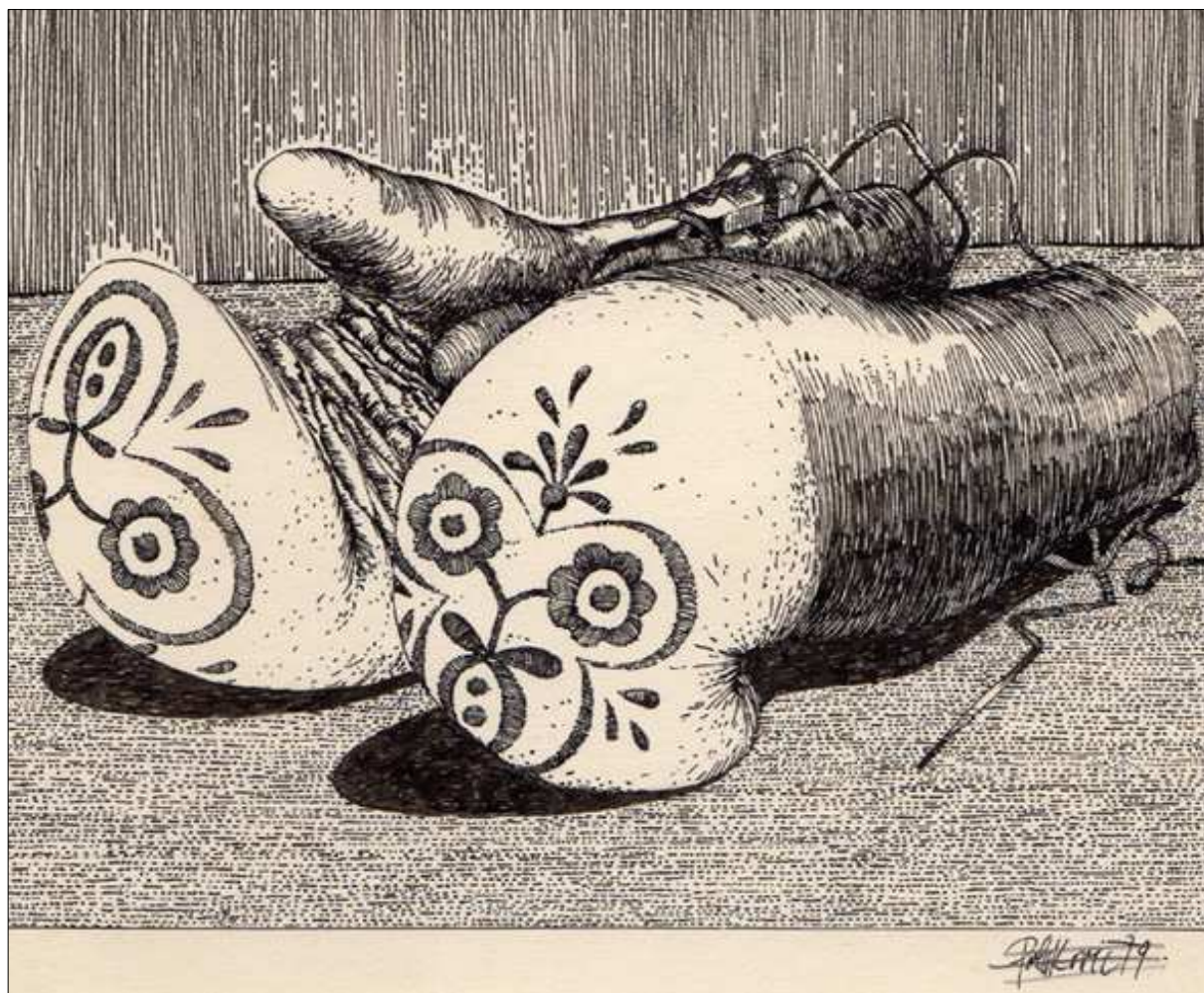

Ztráta / Dušan Polakovič (1950-2016)

Ve čtvrtek 12. května 2016 zemřel slovenský grafik, ilustrátor a karikaturista ak. mal. **Dušan Polakovič**. Bylo mu **65 let**.

Dušan Polakovič se narodil v roce 1950 v Bratislavě. V letech 1966-1979 studoval ŠUP v Bratislavě (prof. G. Štrba), v letech 1970–1972 na *Akademii Sztuk Pięknych* ve Varšavě a poté v letech 1972-1976 na *Vysokej Škole Výtvarných Umení* v Bratislavě, kde získal absolutorium v oboru knižní ilustrace (prof. A. Brunovský).

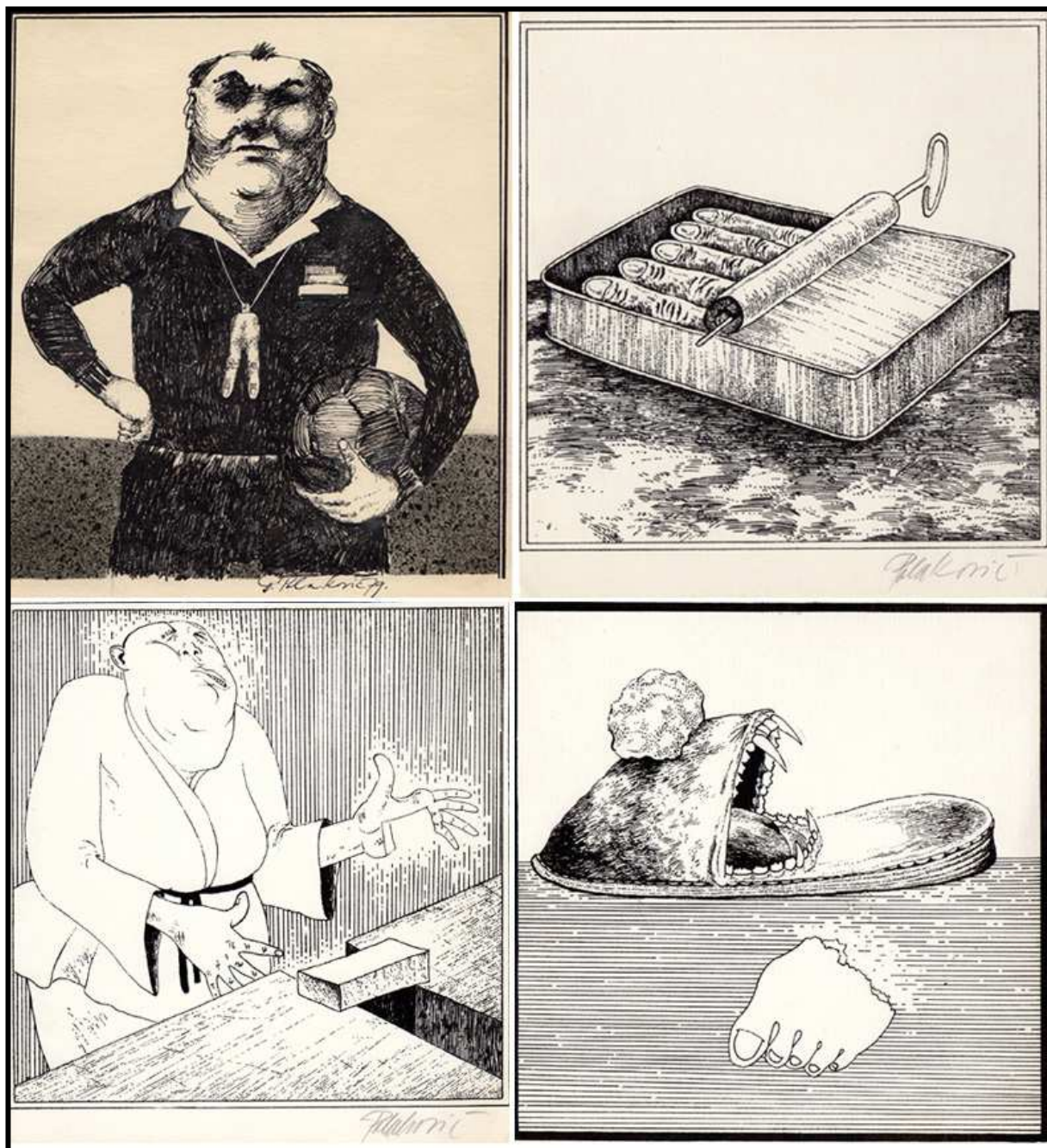
Publikoval v československém tisku, pak ve slovenském i českém. Byl laureátem mnoha cen a ocenění, mj. v Bulharsku, na Kubě, v Makedonii, Belgii, Česku, v Polsku a na Slovensku. Roku 1985 byl vyznamenán titulem **Doctor Humoris Causa**, který mu předal v pražské Malostranské besedě kurátor **Salonů kresleného humoru** Josef „KOBRA“ Kučera. Čest jeho památce! (red.)

Kresba: **Dušan Polakovič** (Slovensko) pro sportovní týdeník Stadion (1979)

Snímek: Archív

Kresby: **Dušan Polakovič**

Prsty, jedno zda ty z rukou či z nohou, zaujaly **Dušana Polakoviče** v půli 70. let, kdy byly vztahy mezi pražskou a bratislavskou kavárnou, tedy mezi pražskou hospodou a bratislavskou vinárnou (a brněnskou cukrárnou) „na vysoké úrovni“ - mluvíme zde o výtvarnících a na mysli máme nejen ty studující, ale i ty, kteří se zatím ke studiu připravovali (v Praze šlo o známé staroměstské přípravy „U Křižovníků“ a „U městské knihovny“).

Kvarteto obrázků, které jsme vykutali z bohatého redakčního archívu nejsou originály ale černobílé tisky, vlastnoručně však autorem tužkou signované. Jak můžete sami posoudit, **Polakovič** se ve studentských a prvých poststudentských letech hodně blížil k francouzským autorům humoru „*noir*“, a jeho „zlatá éra“ s plně barevnými obrázky teprve měla nastat. **(red)**

Cítat na tento měsíc / Cicero

V záhlaví smutečního oznámení Dušana Polakoviče je citát z díla **Marca Tullia Cicera**:
“Ó šťastný smrteľník, ktorému nikdy nechýbal humor.”

Fedor Vico v aprílovém interview pro aprílovou přílohu deníku SME z 1. 4. 2016

- Kedy a kde vás zvyčajne zastihne nápad?

Vico: Kedy ako a v podstate kdekoľvek. Ak ma zastihne niekde "v teréne", buď si nápad poznačím, alebo zapamätám. Ak by som bol mladší, asi by som si ho uložil do mobilu.

Ako vyzerá cesta od myšlienky k finálnemu dielu? Koľko trvá, kým nakreslíte karikatúru? Zvládnete to naraz, alebo sa skôr vraciate k rozpracovanej verzii?

Vico: Ide o to, odkiaľ idem. Myslím, že mám dosť vypestovaný zmysel pre povinnosť a keď mám dodržať termín, odídem aj z krčmy, buď z myšlienkou, alebo aj bez nej. Ak viem, o čom by to asi malo byť, často dostanem nápad cestou, ak nie, tak ten nápad doma vysedím. A potom to už ide obyčajne rýchlo. Dokonca radšej kresbu urobím odznova, ak sa mi zdá byť "uťahaná". Záleží mi na tom, aby to bol môj rukopis. Kedysi (ako podozrivý) som týmto zjednodušil prácu prizvaným grafológom, ktorí sa ma snažili aj touto cestou usvedčiť... Nechcem sa o tom viac rozpisovať, lebo disidentov je už dnes viac, ako slovenských partizánov po 2. svetovej vojne...

Čo pre vás predstavuje tvorivé prostredie, kde vznikajú vaše najlepšie dielka?

Vico: Tvorivé prostredie pre mňa neexistuje, resp. je ním každé prostredie, kde sa dokážem sústrediť a niečo vymyslieť. Napríklad teraz, keď mám vlak zdarma, považujem ho za svoju pojazdnú pracovňu, kde ale nekreslím. V niektorých vozňoch sú také pracovné pultíky, na ne si porozkladám papiere a píšem. Ale nebudem hovoriť čo, kým nebude scenár divadelnej hry hotový.

Ako sa vám doteraz podarilo prežiť všetky tie zabijácke termíny zvané uzávierky?

Vico: Som zvyknutý robiť pod tla-

kom a zatiaľ som všetky stresy s tým spojené prežil. Ale keď som už spomínal vlak, tak bolo už kedysi aj tak, že som v lôžku (2. triedy) z Kysaku do Prahy kreslil obrázky do Roháča, ale len keď stál vlak v stanici, aby sa mi nevyliat tuš. A ráno som z Prahy poslal zásielku poštou do bratislavskej redakcie. Meľly ešte neexistovali a tak sme museli myslieť na termíny v predstihu. Ale pošta bola spoľahlivá a rýchlejšia ako dnes.

Máte doping, palivo, bez ktorého sa pri práci ďalej nepohnete?

Vico: Doma nezvyknem popíjať, je dosť zariadení na to určených. Snažím sa robiť ráno s čistou hlavou. Ale ak sa neviem sústrediť, občas si zapálím a výnimočne si aj ulejem niečo ostré.

Akú máte na vašu tvorbu spätnú väzbu? Nájdú sa aj reakcie, ktoré vás zvyknú (pozitívne či negatívne) zaskočiť?

Vico: Stáva sa to, ale tie negatívne sa viažu skôr na staršie obdobie, kedy sa humor ale najmä satira „tešili“ väčšej pozornosti. Byť na pranieri v Roháči znamenalo pre dotyčného (či dotyčnú inštitúciu) vážnu hrozbu.

Ktorý váš cartoon mal najväčší ohlas?

Vico: Časopis Roháč vydávala Pravda, čo bolo vydavateľstvo ÚV KSS (Ústredný výbor Komunistickej strany Slovenska). A tam mali celé oddelenie, ktoré činnosť redakcie usmerňovalo. Môj zbojnícky seriál Dereš, ktorý tam vychádzal 5 rokov, mal u ideológov ÚV taký ohlas, že jeho knižné vydanie z roku 1969 stiahli z predaja, následne ho dali zošrotovať a nesmel som v Roháči (ale aj inde) publikovať asi 17 rokov. Takže na nezáujem som sa sťažovať nemohol. A to doslovne.

Máte hranicu, za ktorú by ste už pri tvorbe neboli ochotný ísť? (myslím tým, čo by ste nikdy nenakreslili, lebo by to bolo proti vášmu vkusu)

Vico: Miera je hranica proti nekonečnu. A tá by sa nemala prekračovať nielen pri publikovaní takéhoto žánru. Ale je to otázka vnútorného nastavenia každého jednotlivca.

Veľa karikaturistov patrí medzi smutných klaunov. Bavia ostatných, no sami sú skôr záдумčiví introverti. Kto a čo baví vás?

Vico: Myslím, že ani so mnou nie je doma veľká zábava. A aký je pohľad na mňa zvonku, to nie je otázka na mňa. A nemôžem ani povedať, že ma veľmi baví kresliť takéto humorné či satirické obrázky. Som však vnútorne spokojný ak vidím, že touto formou vlastne pretlmočujem názory mnohých, ktorí tú možnosť nemajú. Preto považujem svoju prácu za skôr zodpovednú, než za akýsi druh zábavy.

Prežije kreslený humor, keď raz (nebudaj) zanikne tlač?

Vico: Ešte nezanikla a kreslený humor takmer neexistuje, teda aspoň nie v tej pôvodnej podobe. Ja z nejakej nostalgie stále odoberám bývalý „československý denník“ Lidové noviny, kde som po roku 1989 publikoval striedavo s Vladimírom Jiráňkom. Po rozdelení republiky (už v českom denníku) ostal Jiránek sám a po jeho nedávnej smrti je rubrika na komentátorskej strane prázdna... ale niekto môže namietat, že to je u susedov a nás sa to netýka.

Aký ste mali najhorší sen v živote?

Vico: Že som sa dožil vlastnej smrti.

Čo si o vás veľa ľudí myslí a pritom to nie je pravda?

Vico: Nevieť, čo si o mne ľudia myslia. Ale nech by si mysleli čokoľvek, niečo pravdy na tom určite bude.

Kde by ste najradšej žili, ak by ste si mohli vybrať a prečo?

Vico: Chcel by som žiť na konci sveta, lebo *“na konci sveta je botanická zahrada a v té zahradě je zrůžesad a v tom zrůžesadu je růže a ta je kouzelná, na tu mi nesahej, je má, je má, je moje!”* Nevieť, či je to presné, ale tak som si zapamätal úryvok básne zo zbierky Ivana Wernischa Zimohrádek.

V ktorom športe vynikáte?

Vico: Hral som od malička futbal a dokonca som začínal aj u žiakov v bratislavskom Slovane. A ešte aj teraz hrávam v telocvični spolu so synmi z prvého aj z druhého manželstva. A to by tak vyzeralo, že by som medzi nimi ešte aj vynikal!

Na ktoré ministerstvo by ste si ako politik trúfli a čo by ste tam ako prvý spravili?

Vico: Moje meno sa akosi motá okolo politiky (alebo naopak?), lebo strany či celé vlády sú orientované zväčša buď pra-**vicovo**, alebo ľa-**vicovo**. Ale napriek tomu by som si trúfol azda len na post ministra bez portfeuille, teda bez kresla. Lebo si myslím, že by som tam aj tak len stál v nemom úžase.

Tiež máte niekedy pocit, že ľudia na Slovensku stratili súdnosť?

Vico: To sa občas ľuďom stáva. Ak však nejde o masový úkaz, nemusí to byť pre ostatných nebezpečné. Horšie je, ak strácajú súdnosť tí, ktorí súdia. A ešte sa im zdá, že sú za to slaboplatní.

Kam tento svet podľa vás speje?

Vico: Asi všetky generácie pesimistov mali ten pocit, že svet speje k záhube. A pesimisti, to sú bývalí optimisti. A všetci sú len ľudia. A tak si na záver dovoľím vysloviť svoj povzdych:

Ach ľudia dospelí, kam ste to dospeli ?

Rozhovor vyšiel v den vyhlásení víťazů **Zlatého soudku (viz foto!) v Prešově 1. 4. 2016** na jednej tiskovej strane **SME**, se **čtyřmi vtipy F. V.** Poznámka redaktora deníku: Některé jaksí rozverně otázky „**zodpovedajú dátumu, kedy príloha vyjde**“ (tedy „na apríla“).

Fedor Vico - vlastní životopis

Narodil som sa 9. novembra 1944 v miestnej škole v Ša-pinci na úteku pred frontom z rusínskej dediny pod Duk-lou Krajnej Bystrá (áno, je to aj rodisko Vasiľa Biľaka), kde v tom čase rodičia učili. A utekali sme ďalej, aby sme už koncom decembra stihli bombardovanie Prešova.

Prežili sme to. A po vojne, po niekoľkých zastávkach v ru-sínskom prostredí, som zrazu chodil do 3. triedy základnej školy v Prahe, štvrtej vo Zvolene a od piatej už v Bratisla-ve, kde sme dostali byt. Tam som začal študovať na ŠUP-ke (Škola umeleckého priemyslu) na Palisádach, ale cez vyučovanie som odbiehal do neďalekej redakcie Roháč, kde mi už ako 15-ročnému publikovali prvú kresbu. Ale to už som žil v internáte, lebo naši sa medzitým presťahovali do Prešova, kde som po maturite prišiel aj ja. Strávil som

tu nejaký čas na dvoch vysokých školách a tiež v činohre vtedajšieho UND (Ukrajinské ná-rodne divadlo, dnes DAD). Po dvoch rokoch vojenskej základnej služby (v Českých Buděj-oviciach) som sa tu usadil už natrvalo.

No a potom prišiel rok 1968, normalizácia a všetko čo s tým súviselo. A onedlho po novembri 1989 prvá vlna kupónovej a inej privatizácie a (podľa mňa) druhá vlna normalizácie v ťažko identifikovateľnom spoločenskom zriadení, ktoré ja nazývam *Second Hand kapitalizmu*. A to všetko sa mi pošťastilo prežiť ako spomínané bombardovanie na sklonku vojny a zdá sa, že ešte toho nie je dosť. Po 23 rokoch súdneho sporu mám súdne rozhodnutie o vypratání bytu...

Kresby: Fedor Vico

(Tento text je pořízen z rukopisu a nemusí přesně souhlasit s konečnou podobou v deníku)

Když na tu hromádku před sebou koukám, vůbec netuším, čím začít. Tak nejprve co jim je a není společné... Nejvíc se vymyká Bumerang. Jednak jde o čtrnáctideník (ty ostatní jsou měsíčníky), druhak je „samostatně neprodejný“, vychází jako příloha slovenského deníku „Šport“ ob sobotu. Ale tak jo, začneme právě s ním! Mám už na stole hned dvě vydání - číslo 9 a 10... Na konci čísla 10 mne zaujala zpráva, že od příštího čísla bude Bumerang vypadat jinak... No řekněte, kdo by se nelekl?

Ivan POPOVIČ,

výtvarník

(karikaturista, ilustrátor, knižní grafik, spisovatel, filmár)

❶ Poznáte nějakú (máte nějakú vlastnú) definíciu humoru?

Jeden z báječných ľudí, ktorých som v živote stretol, bol novinár, spisovateľ a recesista Vlado Bednár. Už je dávno na nebičku, ale stále sa mi pripomína svojou múdrosťou. „Čo nemáš, nepotrebuješ!“ - hovoril. Len v prípade humoru to neplatí, si myslím.

NAJBLIŽŠIE ČÍSLO BUMERANGU VYJDE V NOVOM FORMÁTE

Zabezpečte si už teraz najbližšie číslo Bumerangu, kde okrem toho, že tam nájdete všetky doterajšie stále (i nestále) rubriky, sa dočítate aj také veci, o ktorých sa bežnému čitateľovi ani len nesníva (...)

Preto vás žiadame ešte raz, zatiaľ podobrotky, zabezpečte si už teraz ďalšie, 11. číslo Bumerangu, ktoré bude vložené v denníku Šport v sobotu 4. júna a **bude mať od tohto čísla síce len 8 strán, ale veľkého novinového formátu.**

Tak okamžite utekajte do svojho novinového stánku či na iné predajné miesto a zabezpečte si ďalší Bumerang, aby vám neodletel do remiendy!

Ale na dotaz púlce šéfredaktora jménem *Fedor Vico* jsem získal uspokojující odpověď...

Prostě je to tak, že od 1. 6. přechází *Šport* na větší formát a tím pádem bude i *Bumerang* v tomto větším formátu - s tím, že ovšem bude mít jen 8 stránek. A *Vico* dodává: „*Bude sa to vlastne podobat' na pôvodný Bumerang, ktorý mal však o dve strany menej.*“

Bumerang

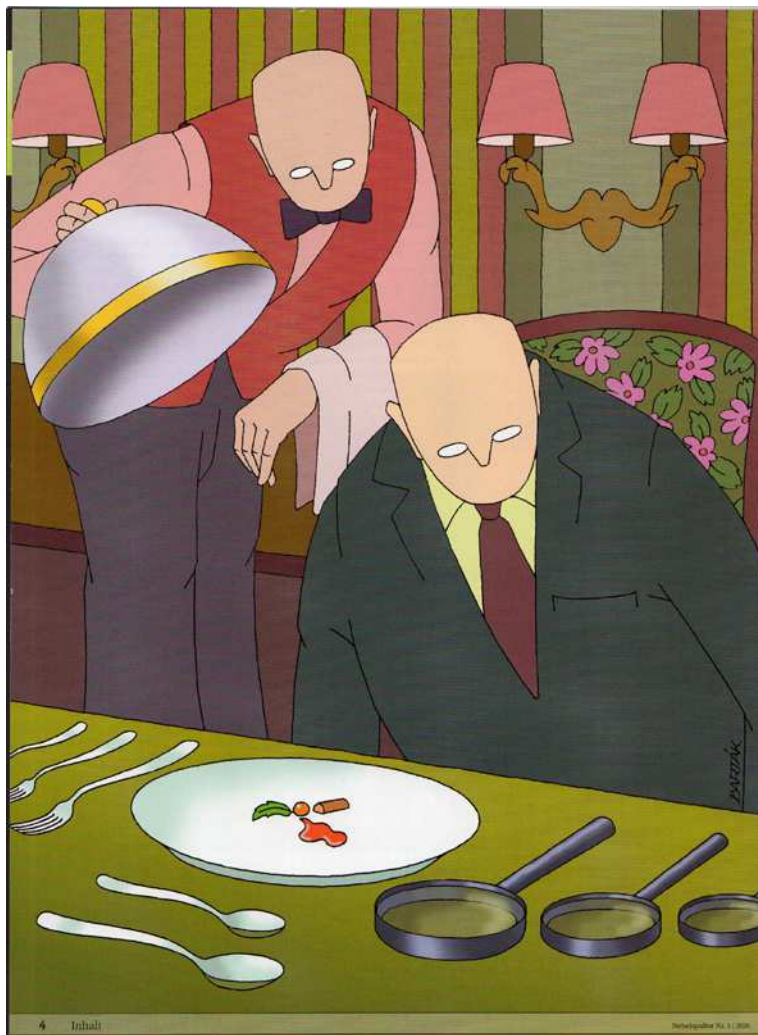
Z Bumerangu tentokrát upozorňujeme na rubriku „**Osm otázek o Humoru**“ v níž obvykle odpovídají lidé, kteří něco vědí o humoru. Tentokrát - v čísle **9** - ovšem mluví i člověk, který ví konkrétně něco o humoru kresleném!

(A hned v prvním odstavěčku vzpomíná *Vlado Bednára*, s nímž jsem vypil mnoho půllitrů pěnivého moku v hostinci „U tří zlatých trojek“ a pak napsal povídku „Bohyňa“. Ale *Rudolf Kalčík* mi ji v „Čs. vojákovi“ neotiskl a vzkázal po svém redaktorovi: „*Ať pan Hanousek nejdřív škrtně aspoň polovinu piv a ty čtyři rumy*“. Což jsem hrdě odmítl a přišel tak o pět stovek - v roce 1966 cca čtvrtina měsíčního platu mého otce - pozn.ih.)

Konečně jsem se dokopal k tomu, abych se probral Bumerangy a zjistil, kteří čeští autoři tady publikují. No, žádné velké překvapení. *Holeč-*

ková, Tomaschoff..., ale také historický *Vyjidák* a jeden pěkný barevný horror od **Košťýře** (najdete ho na konci této rubriky). A v čísle 10 i *Hofman* (v rámci družby se Sorry). O číslo dřív přibyla také (už po několikáté) pražská *JIWIPA*. Nepočítám v to kousky ze stálé rubriky s „PéeFky“, ani vtip *Jindřicha Otty*, jenž je dlouhá léta Slovákem.

Hlavním Slovákem (přes cartoons) je ovšem **Kazo Kanala**, jenž poskytl rozhovor *Slovenským Národním Novinám - Bumerang* z něho nyní přinesl to podstatné. My tedy pokračujeme a v tomto čísle přinášíme to podstatné z podstatného v Bumerangu. Pokud si také myslíte, že neumětelové vytlačují z kresleného humoru někdejší kvalitu, budete chápat i to, co se, dle předsedy SÚK, děje u našich východních sousedů. Čtete v rubrice „Ze Slovenska“. Najdete tam rovněž dvě kresby **Ivana Popoviče** z Bumerangu, který mu věnoval nejen zde anoncovaný rozhovor, ale i stránku s rubrikou „Profil“.

Nebelspalter

A nyní rychle z východu na západ - nejprve do Švýcarska. Nebelspalter s květnovým číslem 5 i *Eulenspiegel* se stejným číslem Fünf do redakce poslal Jan Tomaschoff. A jak sám poznamenává, právě v curyšském magazínu se z jeho sloupku vtipů stal už jen solitér. Zato Barták opět září přes celou stranu k tématu, jímž bylo pro toto vydání Nebelspalteru „gurmánství“. A také to, co známe i u nás: totiž „molekulární kuchyně“. A pokud už ta skutečná blbina někomu nepřipadá dostatečně směšná, karikaturisté se nad ní docela solidně vyřádili. Nejen **Miroslav Barták** (viz obr. vlevo) ale i autor obálkového fóru Markus Grolík, i mnoho dalších na stranách 26 - 39. Graficky ozvláštněných. Podle filmových historiků a jejich rčení „film ve filmu“ - bychom to zde mohli označit jako „časopis v časopise“. Má název „**Gourmets**“ a v něm třiatřicet vtipů z restaurací - z kuchyní i z přilehlých lokálů.

Politiku jako téma karikatur ten-

tokrát přeskočíme, domácí i zahraniční. Ale určitě nemůžeme přeskočit dvoustranu vtipů na „Panama Papers“. Natož vtip Andy Harpera na němž si na Kubě dva veselí parťáci Obama s Castrem připíjejí nápojem. Obama objednává: „*Noch zwei Cuba Libre, bitte.*“ Ale Raegana, kterak se obrací v hrobě, nikde nevidět...

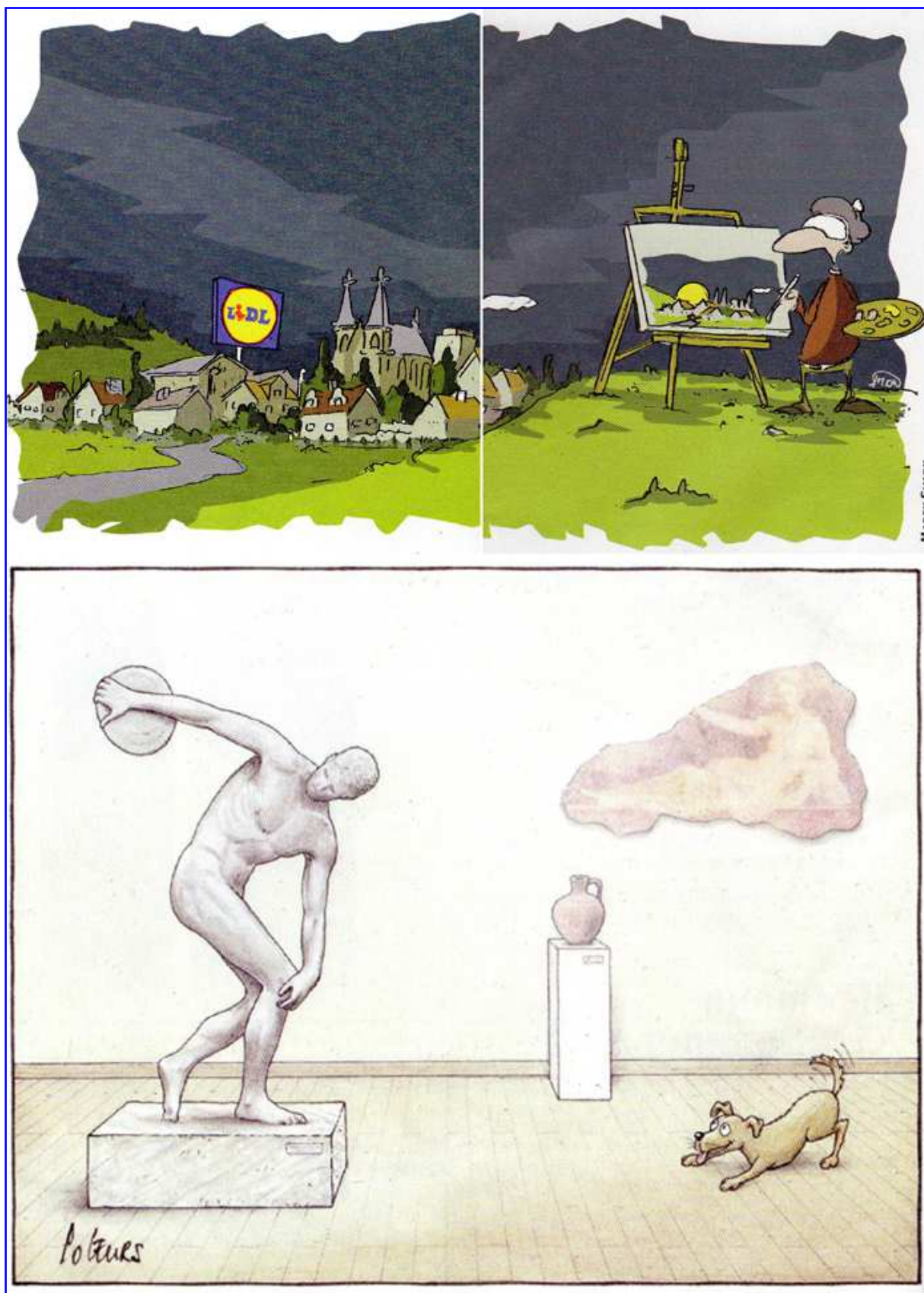
Eulenspiegel

Na shodném počtu 66+4 stran, ovšem tenčích, lesklejších a o půl centimetru vyšších berlínského Eulenspiegela, nás zaujala pěkná barevná dvoustrana. A v ní i prvé překvapení: kresba **Marka Simona** a velká kresba beze slov od **Pola Leurse**, kterou jako kdybychom si objednali do GAGu na téma „*Diskobolos*“. Na další stránce tyto vtipy najdete pěkně spolu. Nahoře je ten *Simonův Lidl*, který bohužel je zalomen přes hřbet a tak jsme ho museli imputovat. Pokud jde o Leurse nutno dodat: Taky na tebe dojde, milý atlete, hlavně vydrž ještě chvíli v té úžasné pozici... Michelangelův *David* však v naší rubrice dostal přednost).

Upozornění:

Nepřehlédněte **výzvu** k zasílání svých skvělých fórů na téma pravěké **jeskynní malby**. Samosebou nemusí být pouze pravěké. Konečně ani ne jen jeskynní. Však si poradíte! (G)

Marek Simon vcelku úspěšně, a hlavně rychle proniká do světa mezinárodních soutěží cartoons a to ho vybavilo informací, že v cizojazyčných časopisech nemá nikdo s pouhou školskou němčinou (angličtinou) ve vtipech s textem šanci. Tudíž: slovo **Lidl** se nepočítá...

Kresby: **Pol Leurs** (Lucembursko) a **Marek Simon** (Česko)

Sorry

Tak jako jsme už v minulém čísle - v GAGu č. 5 - přinesli vtip Jana Tomaschoffa z Eulenspiegelu číslo 5, tak jsme také květnové Sorry číslo 5 zpropagovali aspoň kresbou z obálky, která potěšila (policie si za své ostudné jednání během návštěvy nejvyššího čínského komunisty vysloužila od Farkaše i čínštinou opatřené nápisy na svých vozidlech!). Proto už o Sorry jen krátce:

Dva obrázky ze strany 9 jsme už v tomto čísle použili - Hofmanův jste našli na stránce o „Humoru v českém tisku“ a barevná **Košťálova** „domácí zabíjačka“, vtip o němž jsme se zmínili už na začátku v textu o Bumerangu, patří svým původem právě sem - vyšel totiž v květnovém Sorry hned pod tím Hofmanovým žebráckým...

Košťál má v „pětce“ i zadní stranu obálky a na str. 3 sedí v hospodě vedle Rakuse a tvrdí, že přestal pít. V tom mu fandíme, ale vydržet v hospodě střízlivý vedle stolovníků po čtvrtém pivě chce silnou vůli. Nechceme raději ani dodat, že občas i silný žaludek. Jistým řešením by bylo, kdyby tu ušetřenou hodinku doma využil k výtvarnému zpracování nápadů, které kumpáni v první fázi stolování nahodili a na které v poslední fázi už zase zapomněli. Ale to už je příliš osobní a my tu jsme proto, abychom informovali, co ještě v Sorry je nového. Raději kdo: někdo s podpisem Ulrike 13, dva vtipy převzaté z Bumerangu kreslili Mikuláš Sliacký, Damir Novak, Václav Veverka... jinak jsou to stará jména. Nebo ta, co už jsme letos poznali.

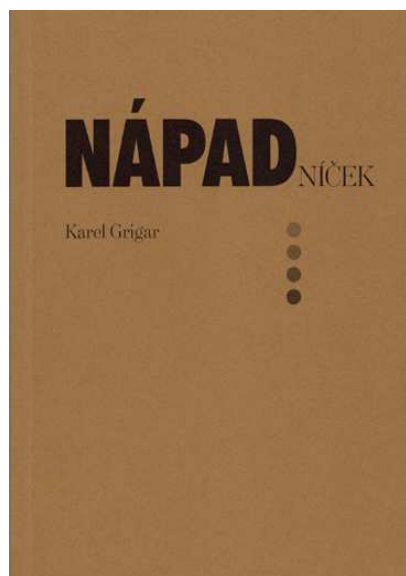
Proto ještě přeskočíme na jiný český - nehumoristický - časopis, v němž vyšel velký **rozhovor s šéfredaktory Sorry** a text si schováváme na léto, až se budeme lenošivě povalovat v síťové houpačce mezi dvěma stinnými stromy a budou nám i bez redakční práce chutnat malinové koláče. Tady vidíte jako jarní závdavek malou fotku s původním *maecenasem* F. Schleem a vedle dva vtipy od **Stesky** a **Fefíka**.

Autoprodejce se ptá šejka: „Bude vám barva auta pro vaši manželku vyhovovat?“

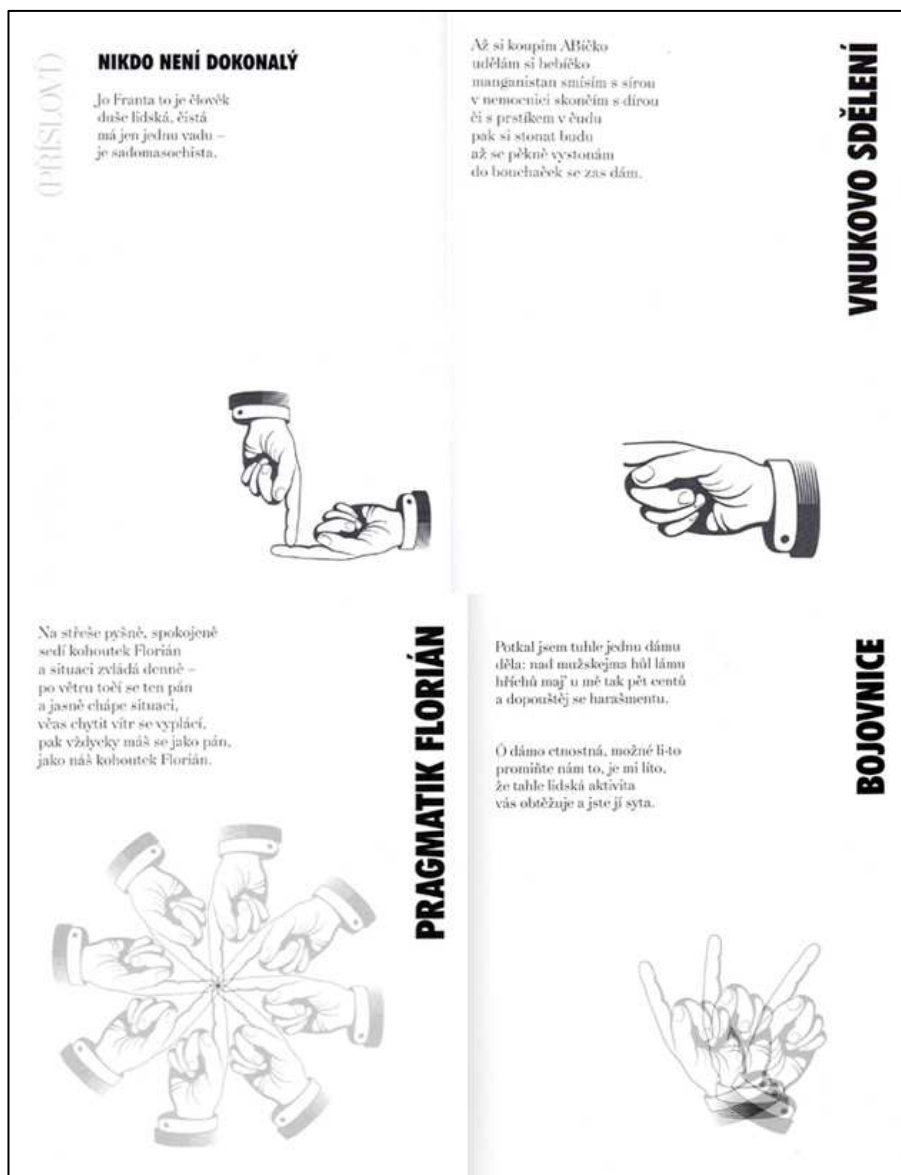
Příště, dá-li osud, přineseme také pár vět a obrázek ze **Sorry č. 6** - tedy z toho červnového. Bude to ovšem až v tom letním, červenco-srpnovém e-GAGu...

(ih)

Grigarův „*Nápadníček*“ je plný velmi pěkných, protože krátkých a chytrých textů. Najít k nim odpovídající ilustrace, které by jednak konvenovaly textu, jednak ho nezastínily, tedy nepřehlušily barevnou bombastikou běžných kreslených vtipů, nemohlo být lehké. Zapomněl jsem se zeptat **Bohouše Šíra**, který se grafické úpravy knihy a tím i vtipného doprovodu veršů ujal, či to byla iniciativa. Ale ten **NÁPAD** k ilustrování **NÁPADNÍČKU** musel mít on sám - a byl výborný. Jak vidíte na obálce, už zde to začíná těmi puntíky, které pak rozehrává u každé stránky tak, aby souvisely s textem. Buď ho umocnily, anebo dorazily kontrapunktem. Druhým způsobem (který jsme pro GAG vybrali - viz níže!) jsou známé typografické ručičky, zlaté atributy naší generace, kterými jsme vzdorovali od počátku 60. let někdejší socrealistické doktríně. Používáním štočků snad ještě z c. k. mocnářské sazečské kasy... či stříháním z inzerátů starých časopisů a katalogů zboží... jsme jaksi trucovali...

Kde kdo (nejen Haďák, Kobra a Hanousek) je cpal kam jen bylo možno i nemožno (třeba do svých p. f.). Nyní je Šír opět oprášil a užil patřičně. Jejich přiřazením, nasměrováním, postavením, počtem a vzájemnou součinností učinil z grafického znaku nejen ilustraci, ale rovněž alternativní titulky či lákavý podtitulek k přilehlým veršům.

oooooooooooooooooooo
A nezlobte se, že po zmenšení nejsou vtipné verše **Karla Grigara** moc čitelné. To co chceme sdělit, je někdy už v té relaci názvu veršů a „hrátek“ s ručičkami. Třeba to „Tytyty!“ vedle. Jak tu občas zdůrazňujeme:
e-GAG je e-magazínem e-kresleného e-humoru a tak si přátelé humoru slovního musí objevit nějakou příhodnější e-ventualitu. (ih)

Za satiru do basy?

V Německu můžete leccos. Ale o tureckém prezidentovi určitě neříkejte, že obcuje s kozami a dívá se při tom na dětské porno, bije dívky a utlačuje křesťany. Můžete skončit až na pět let ve vězení. Německá vláda předá soudu **komika** Jana Böhmermanna, který v **satirickém** pořadu na televizní stanici ZDF **zesměšňoval** tureckého prezidenta Erdogana.

Britská televize to zkouší se satirou o princů Williamovi and...

Není pochyb o tom, že britská královská rodina je v současné chvíli díky vzornému manželství Williama a Kate na vrcholu popularity. Z tamních médií vymizely **satirické sloupky a karikatury** týkající se královských záležitostí. Televize Channel 4 se to rozhodla změnit a natočila **satirickou telenovelu** s názvem „The Windsors”. (...) Autory seriálu jsou G. Jeffrie a B. Tyler-Moore, kteří stojí už za **satirickým** seriálem *Star Stories*. **Parodoval** cesty (...) celebrit ke slávě.

Monika Zavřelová: „Seriál líčí, jak sestra Kate svádí...”, MfDNES, 17. 5. 2016, str. 12

Kresba: **Miroslav Kemel** (Právo)

Ruský novinář o Čechách

...dokážou si dělat **srandu** sami ze sebe. A to já miluju. V tom jste unikátní národ. Obdivuju schopnost dělat si **prču** z vlastní politiky, z té zahraniční, z ekonomiky i vlastního prezidenta. To ukazuje obrovskou sebereflexi, kterou máte. To my Rusové bereme sami sebe až moc vážně. (...) Vždycky jsme bojovali, snažili jsme se zvítězit, považujeme se za národ vítězů. Nesneseme, když si někdo dělá **srandu** z nás, a už vůbec si ji neumíme udělat sami ze sebe.

Robert Sára: Vladimír Rauš: „Chápu, proč nemusíte Rusy”, MfDNES, 20. 5. 2016, str. 18

Film: Maggie má plán

Profesně jde vesměs o smetánku s akademickým vzděláním, jejíž nekonečné hovory se zhusta točí kolem umění, takže odkaz k *Woodymu Allenovi* se ještě násobí - ovšem je to Allen v sukních a **bez**

vtipu. Jak už se stalo v nové generaci romantických **komedíí** zvykem, romantiku pěstují na půl plynu, a kdykoli by snad hrozil **zdravý smích**, šlapou na brzdu. Po většinu vleklého času postavy řeší, analyzují, vzpomínají, telefonují nebo se radí s bandou kamarádů, kteří je bohužel jenom zřídka dovedou poslat od plic do háje a-nebo aspoň na psychiatrii, kam už dávno patří.

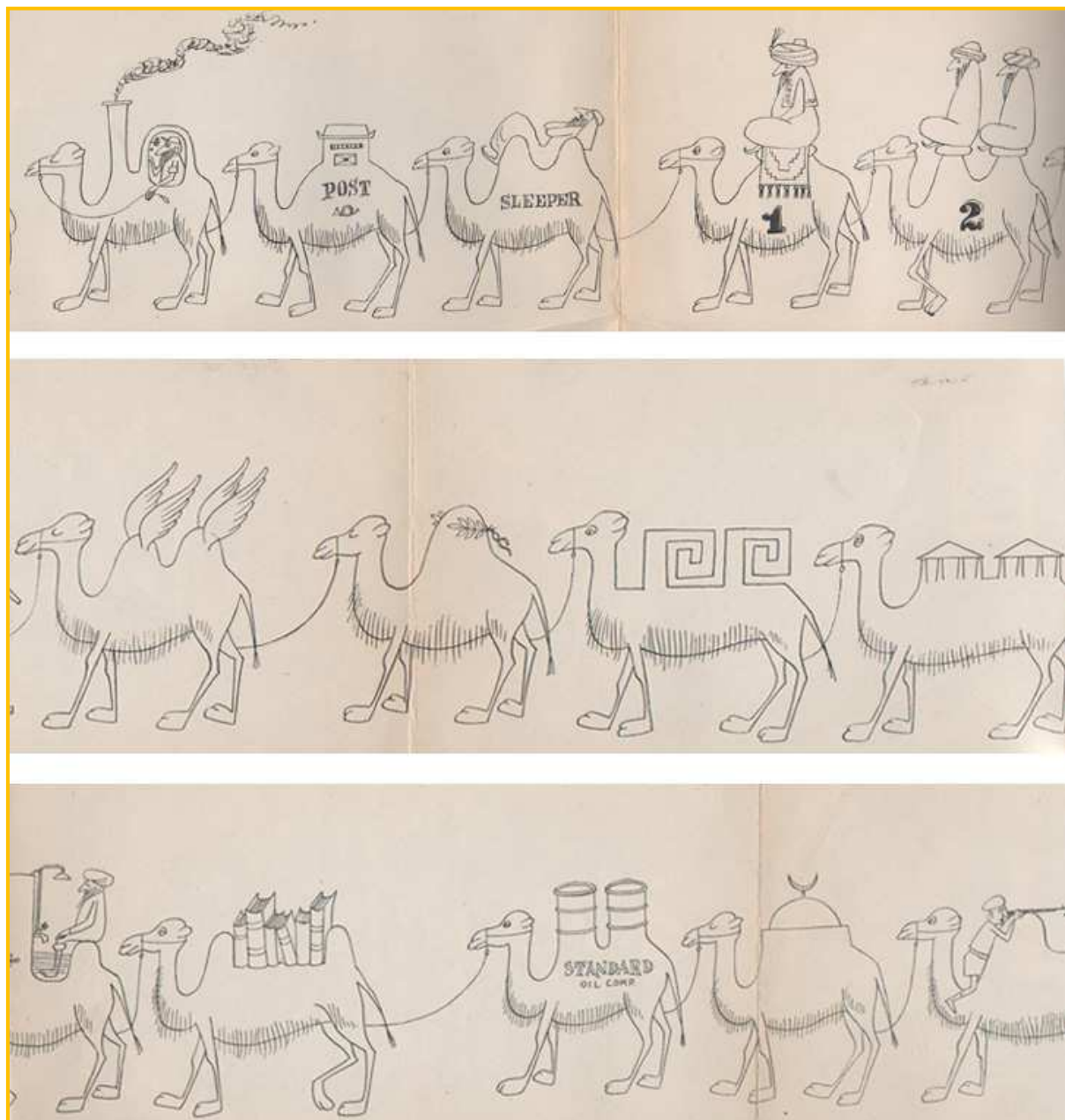
Mirka Spáčilová: „Allenovský trojúhelník má plán, ale ne vtip”, MfDNES 25. 5. 2016, str. 14

Kresba: **Zdeněk Hofman** (Sorry č. 5)

V recenzi, kterou jsme přinesli na počest kulatého výročí **Tibora Kajána** z Maďarska, jsme si dovolili poznamenat, že v recenzovaném svazku „neodpustitelně chybí“ jeden jeho kreslený vtip. Je to „Karavana“ **dlouhá 197 centimetrů** (šíroká 11,5 cm) a vložená jako složená papírová příloha k jeho jiné a útlejší sbírce **Circus Maximus**. A trochu neuváženě jsme slíbili, že další „vagónky“, tedy velbloudy, otiskneme někdy příště. Jenže kdoví, zda bychom na to v návalu dalších materiálů pro GAG nezapomněli. Prostě: **Co můžeš udělat dnes, neodkládej na zítřek**. A také: *Neříkej hop, dokud jsi nepřeskočil*. Vybrali jsme si z těchto možností hned to první lidové doporučení a tak tu vidíte další kousek Kajánova díla. Tentokrát jde pokojně za „vagónkem“ 2. třídy ještě necelých devět dalších hrbatých „vozů“... Ale stále je to jen jako když se „plivne do Sahary“. Vždyť na zde zmíněném, oboustranně potištěném papíru, oněch velbloudích nápadů kráčí za sebou **celkem 54!** (red.)

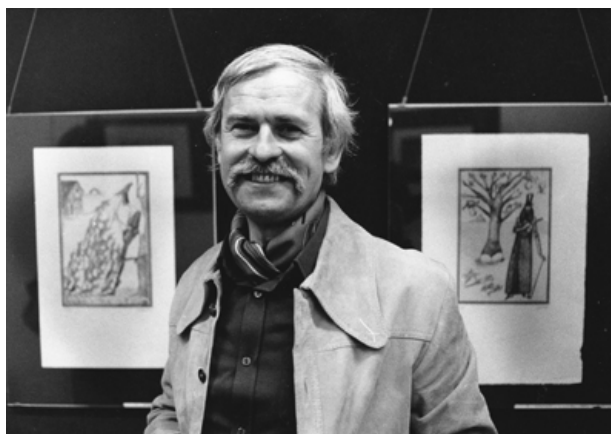

Kresby: **Tibor Kaján** (Maďarsko)

V případě *Adolfa Borna* se v médiích opakuje situace, kterou jsme viděli po smrti *Vladimíra Jiráčka*. Ten byl víceméně prezentován jako autor *Boba a Bobka* nebo *Pata a Mata*. **Adolf Born** je nyní spojován převážně s televizními večerníčky o *Kouzelném sluchátku* Macha a Šebestové z třetí Bé. Tím se ovšem zapomíná, že oba patřili k asi dodnes nejvýznamnější tvůrčí skupině **Polylegran**, kterou tvořili karikaturisti soustředění kolem týdeníku **Mladý svět**. Jistě, dnešní redaktori - a velká část diváků čtyřicátníků - už pamatují Borna právě jen jako ilustrátora a autora animovaných filmů ze svého dětství. Jenže *Adolf Born* - dlouho s **Oldřichem Jelínkem** - tvořili jednu (dvě) z určujících osobností vývoje karikatury let šedesátých.

Připomeňme si proto, že vymyslet kreslený vtip či údernou karikaturu je mnohem těžší, a svým způsobem odvážnější, než kreslit podle libreta někoho jiného. A nyní odhlédneme od finanční výhodnosti takové činnosti pro kreslíře. Z výtvarníků se prostě stávají hvězdy, zatímco na tvůrce příběhu se zapomíná. V případě tvorby *Adolfa Borna* je proto nutno vždy připomenout scénáristu *Miloše Macourka*.

Konečně: právě **Miloš Macourek** stál též za dodnes nejhodnotnější knihou kreslených vtipů *Adolfa Borna* s názvem „**Bornografie**“ (o tom jinde v tomto čísle). Přestože (a přestože) jen v černé lince na bílém pozadí se tu Born představuje jako mistr moderní karikatury světové úrovně. Za něho byl ve světě považován počínaje oceněním **Zlatou palmou** na legendárním cartoon festivalu v italské Bordighere a konče obdobnou poc-
tou v italské Marostice v r. 1972. (ih)

Jak vypadal **karikaturista Adolf Born** v roce 1975, když měl vernisáž výstavy ve frankfurtské reklamní agentuře **Young & Rubicam** v roce 1975, vidíte zde.

Snímek: **Pavel Taussig**

Eryky uděleny!

Laureáty čestných cen Stowarzyszenia Polskich Artystów Karykatury – **Eryků**, se stali **Krzysztof Grondziel** (velký Eryk) a žyrardowská **Manufaktura Satyry** (velký Eryk) a **Zbigniew Kolaczek**, zakladatel a spolupořadatel Manufaktury Satyry (malý Eryk).

Slavnost se odehrála 27. 5. 2016 ve Varšavě. Jak víme, trofej má podobu figurky představující Eryka Lipiňského, jejíž autorem je řezbář a karikaturista **Jacek Podlasiński**. (Viz modrý plakát vlevo!)

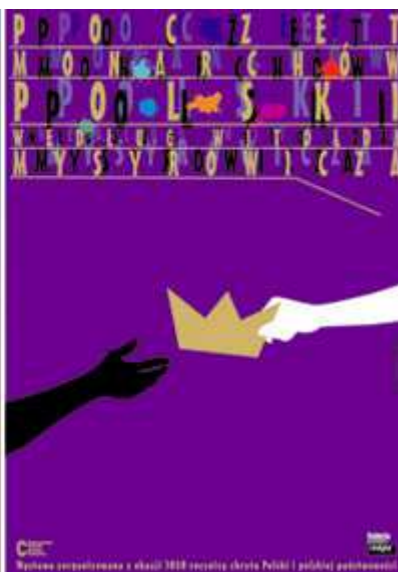
Tři v jedné

Tak lze nazvat výstavu (viz růžový plakát vlevo!), která se skládá ze tří výstav SPAKu v Galerii Sztuki Rampa ve varšavské ulici Kołowej 20. Pod titulem „**TRZY W JEDNEJ**” jsou k vidění od 27. května (ale před tím byla přístupná už o „**Muzejní noci**“ 14. 5. tr. A další tři plakáty (viz dole!) z ateliéru **Witolda Mysyrowicze** představují:

a) výstavu čerstvého laureáta „Eryka“ **KRZYSZTOFA GRONDZIELA** (nar. 1959), autora, který vstoupil až nyní suverénně mezi evropskou elitu cartoons a jenž tím připomíná (tedy nejen výtvarným stylem) své krajany Gregorze Szumowského či Pawła Kuczyňského z předchozí etapy. Přitom nás může překvapit, že Grondziel jako kreslíř vtipů v humoristickém časopisu *Karuzela* působil už v r. 1977! Na výstavě se představuje 61 prací zmíněného umělce na 17 panelech.

b) výstavu prací z polské národní soutěže **MANUFATURA SATYRY v Żyrardowie**, oceněných v letech 2010 - 2015 (tj v šesti ročnících akce). Představuje tak 104 prací v 18 rámech. Také zde jde o čerstvého laureáta „Eryka“ - pořadatelem soutěže je Městský úřad v Żyrardowie. Jak už víme z e-GAGu, který od počátku věnuje projektu pozornost, v jednotlivých letech to byla tato soutěžní témata: „*Fabryka*” (2010 – I edycja), „*Miasto (idealne)*” (2011 – II edycja), „*Miasto ogród*” (2012 – III edycja), „*Wielokulturowość*” (2013 – IV edycja), „*Technika i wynalazki*” (2014 – V edycja), „*Kolej*” (2015 – VI edycja).

Výstavy z jednotlivých ročníků pak putovaly po Polsku (a vyrazily i do Pisy v Itálii) a výstavní katalogy dostávali i zahraniční umělci, kteří přispěli na výstavu obrazy mimo soutěž. Uvádí se, že šly do Česka, Německa, Ruska, Estonska, Srbska, Itálie, Francie, USA, Kanady, Argentiny, Austrálie, Izraele, Číny, Koreje, Japonska, na Island a na Ukrajinu. Recenze také přinesl e-GAG. (red)

Plakáty: **Witold Mysyrowicz**

c) výstavu s názvem „**POCZET MONARCHÓW POLSKI**“ od **Witolda Mysyrowicza**. Jde o 44 obrazů polských monarchů vytvořených k příležitosti 1050. výročí „*chrztu Polski i polskiej państwowości*“. Představují se na 22 panelech. V cyklu jde o osobní pohled autora na polské vládcy, kteří byli již mnohokrát portrétováni od významných umělců. Výstavní katalog přináší i životní data vládců od historika *Zamku Królewskiego w Warszawie Pawła Gutta*.

Noc Muzeí vypukla i ve varšavském Muzeu Karykatury

Zatímco v Česku v sobotu 14. května vypuklo doslova šílenství kolem 700. výročí narození Karla IV, císaře římského a českého krále, v Polsku toto datum letos znamenalo termín pro muzejní noc, jak ji známe i u nás.

Zapojilo se i Muzeum Karykatury im. Eryka Lipińskiego. Od 19. hodiny večerní se na známou adresu do Kozí uličky č. 11 hrnuli návštěvníci, aby si zdarma prohlédli dvě výstavy:

A - „Cztery Pory Karykatury. Rysunki Roku 2015” – díla karikaturistů, oceněná v soutěži pořádané právě tímto muzeem humorně i satiricky komentovala ve čtyřech etapách události roku 2015. Výstava tak nabídla kresby známých autorů tohoto žánru, jako jsou kupř. *Krzysztof Grzondziel*, *Witold Mysyrowicz*, *Henryk Cebula*, *Małgorzata Lazarek*, anebo *Michał Graczyk*...

B - „Marcin Bondarowicz. Strażnik tajemnic” – tvorba významného polského karikaturisty v posledních letech jednoho z nejčastěji oceňovaných tvůrců v oblasti karikatury, ilustrací a novinové kresby v Polsku i ve světě. Mj. i ceny „*Rogatego Olówka*“ a ceny ze soutěže o nejlepší vtip roku 2014. Cenou pro laureáta byla právě tato samostatná výstava v *Muzeu karykatury*...

Krom toho je třeba nezapomenout ještě na třetí akci - věnujme jí třeba třetí písmeno abecedy:

C - V rámci projektu „*Karykatura na żywo*“ Muzeum připravilo také setkání s **Dariuszem Pietrakiem**, který během *Noci muzeí* kreslil pro návštěvníky na přání vtipy i portréty... Populární autor vtipů a komiksů je znám z řady titulů počínaje humoristickou „*Karuzelou*“ a konče kupř. „*Tele Tygodnia*“, měsíčníku „*Cinema*“, portálu „*Pod Lupą*“ anebo „*Twojego Dobrego Humoru*“... Spolupracoval s deníkem „*Rzeczpospolita*“ i týdeníkem „*Wprost*“. Jako expert pracuje *Pietrzak* také v komisi „*Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej*“ v odboru animovaného filmu.

Zdroj: <http://muzeumkarykatury.pl/joomla/>

Také v Česku probíhá jako vždy úspěšná „Muzejní noc“. Pokud však by někdo dostal chuť prohlédnout si zdarma sbírku vtipů v Muzeu kresleného humoru anebo navštívit aktuální z pravidelných výstav karikatury v nějaké, našemu žánru vyhrazené, galerii, dostane se mu leda rady, že s ničím takovým se v Praze ani jinde u nás nesetká. A ať si za těmi vtipy zajede do Polska...! Přitom by si v Čechách, na Moravě i ve Slezsku humorofilní občané možná rádi za takovou veselou návštěvu i zaplatili. Jenže: není komu!

Cenu „Cartooning for Peace Prize 2016“ získal malajsijský cartoonista Zunar

Zunar Congratulations!

Na fotu **Zunar** ukazuje svou kresbu známému francouzskému karikaturistovi *Plantu* (vlevo) a *Kofi Annanovi* (vpravo). Ceremonie se udála 3. 5. 2016 v *Palais Eynard* v Ženevě za přítomnosti čestného presidenta *Swiss Foundation Cartooning for Peace*. Druhým oceněným byl keňský cartoonista **Gado**. ®

Z Francie do Chorvatska - výstava nebojácných

Osvobození kreslíři - tak se nazývá výstava, která od 14. 3. 2016 zavítala do Chorvatska z Francie - osobně ji do Záhřebu přivezl iránský karikaturista **Kianoushi Ramezani**, jeden z takto postižených autorů. Výstava má 15 panelů s půl stovkou novinových kreseb autorů z celého světa, kteří byli umlčeni či vězněni pro své kritické vidění. Zahájení doprovázela beseda o problematice svobody kresby v Domu novinářů. Z chorvatských karikaturistů se jí zúčastnili **Krešimir Kveštek, Nik Titanik, Davorin Trgovčević, Davor Štambuk, Nenad Ostojić, Zdenko Puhin, Milan Lekić** plus zmíněný **Ramezani**. A jaká témata novinoví kreslíři prezentují? Cenzura, internet, korupce, práva žen, klima, rasismus ale i sport... Spouštěčem akce byl útok na redakci magazínu *Charlie Hebdo*. (r)

Češi opět na workshopu v Polsku

„Do Piotrkowa jsme byli pozváni **Ślawomírem Luczynským** na tzv. plenér. Bylo nás tam na kreslení dvanáct na týden. Jezdíme tam již čtvrtý rok. **Posílám tablo malované Paulínou**

Kopestýnskou z Jarkutska, která žije ve Varšavě a jezdí malovat po celé Evropě.“

Tak stručně poreferoval GAGu o tříletné expedici ČUKu do Polska **Jiří Novák**. A na doplňující dotazy jsme se dozvěděli, že se maluje na téma a mezi tím jsou výlety atp. Každý rok ještě jezdí cartoonisté do Pabianic k Blankytné zátocy Nisy a také na populární soutěž Karpik. Tedy pokud se někdo zúčastní a dojde tam i cenu. (g)

A ještě jednou Jiří Novák. Jak zjistíte v rubrice „Propozice“ Novák se stal držitelem významné ceny na Mezinárodním salonu karikatury v chorvatském Záhřebu. Ale NOSák si tam sosák nesmočí, protože na slavnostní převzetí ho nepozvali... I když si vyžádali aspoň číslo jeho bankovního účtu... Přitom snad žijí na tomto glóbu i lidé, kteří více než financí si váží zážitku a oficiálního uznání před kolegy... (ih)

Simpson jako živý!

Homer Simpson během 27letého působení v oblíbeném seriálu Simpsonovi na kanálu Fox zvládl mnohé. Pojídal extrémně pálivé chilli, cestoval do vesmíru, vyhrál Grammy, Pulitzerovu cenu a aby toho nebylo málo, zničil svůj *Springfield*.

Ale jednu věc zatím ještě přece jen nezvládl - nikdy se neobjevil v živém vysílání. To se však právě na konci 595. epizody s názvem *Simprovised* tuto neděli změnil.

Celý článek o Homerovi najdete na: <https://www.novinky.cz/kultura/403414-homer-simpson-vystoupi-poprve-v-historii-serialu-nazivo.html?source=EML>

Nepřehlédněte: do letních čísel očekáváme vaše vtipné vtipy na téma pravěkých jeskynních maleb! Ale mohou mít k současnosti i silný vztah... (G)

Rovnoprávnost je silnou stránkou tureckých cartoonistů

Není porota jako porota. Ale jedno mají společné ať se sejdou odborníci na kreslený humor a karikaturu kdekoli po světě, většinu v nich mají pánové. Děje se tak nejen v muslimském světě, jak byste možná čekali, ale všude možně - a ti pánové, také v České republice bývají dost šediví (či plešatí).

A teď se podívejme do Turecka 2016, kde právě zasedá (kvůli fotografování) jury 6. mezinárodní soutěže cartoonistů pojmenovaná podle tamního, už zesnulého významného karikaturisty Turhana Sel-

čuka. A nyní si dosadíme jména porotců: **Muhammet Tokat, Kamil Masaraci, İzel Rozentel, Valentina Marcella, Meral Onat** a **Saadet Demir**. Ač nejsme (krom té Valentiny) schopni rozeznat jména dam od pánů, víme, že İzel Rozental je rozhodně muž. A hlavně - vidíme poměr zastoupení obou pohlaví **3 : 3** ! Je ovšem zajímavé, že pání jsou obvyklého vyššího věku (a rozhledu!) dámy - jak vidno - vypadají až neuvěřitelně zachovale. ®

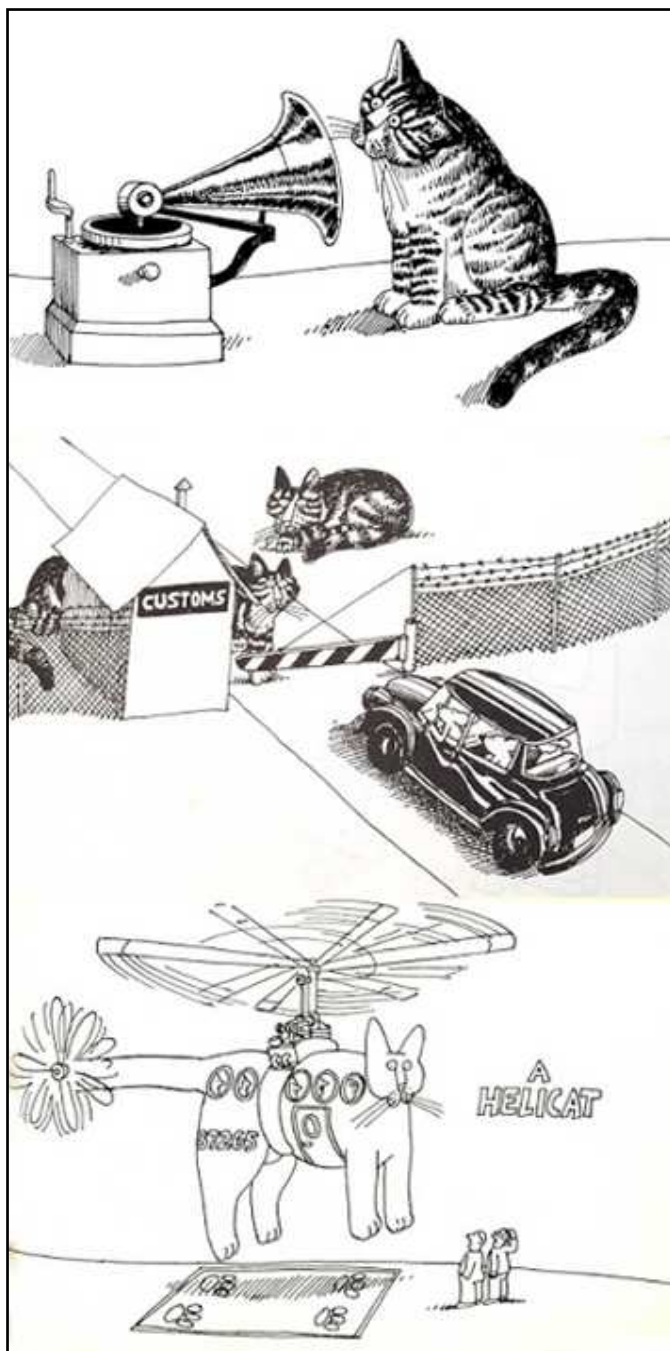
Ještě jednou kočky - tentokrát velice živé!

V minulém čísle jsme si představili **Simona Bonda**, jemuž záliba ve vymýšlení, k čemu všemu lze využít pošlou kočku, přinesla nečekaně velký úspěch. Tak pro jistotu ještě dnes GAG doplňujeme o pár dalších jeho obrázků v barvě, na které se minule nedostalo. **Najdete je na jiném místě!**

Dnes totiž přinášíme úplně jiné kočičí fóry od zcela jiného autora, jak nám je přiblížil web ECC. Jde o „**Cats by B. Kliban**“ - a rádi hned na úvod prozrazujeme, že tyto kočky jsou pěkně **živé**! A to od roku 1997, kdy vyšlo Klibanovo album „**Cat**“ (1977) se 160 vtipy o kočce. Dalším dílem byly „**CatDreams**“ (1997). Jak vidíte z knižní obálky (**vlevo**), jde o obrázky barevné, ovšem ani Klibanovy kočky a kocouři neztrácejí své černobílé zakódované povahové rysy (**obr. vpravo**). A ptáčky jim na leccos opět naletí (tedy **nasednou!**)

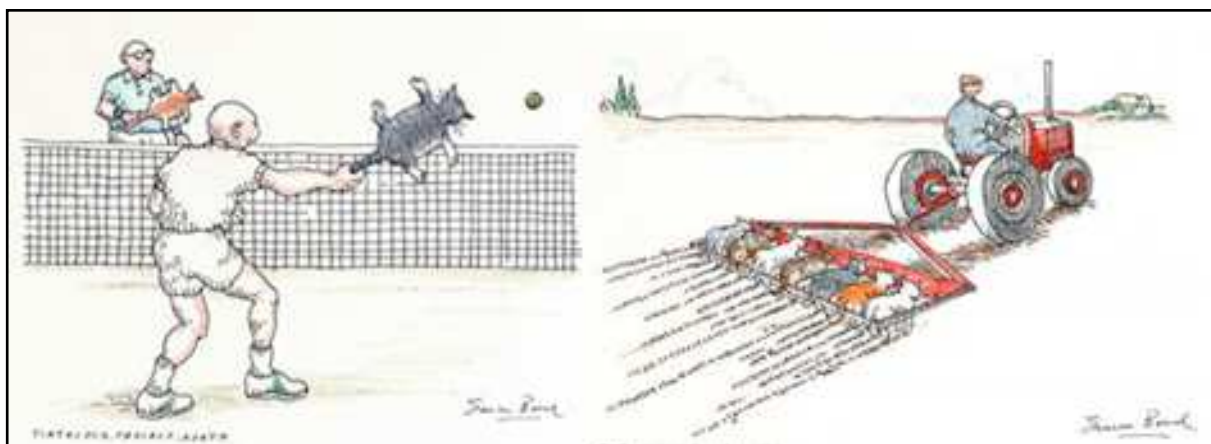

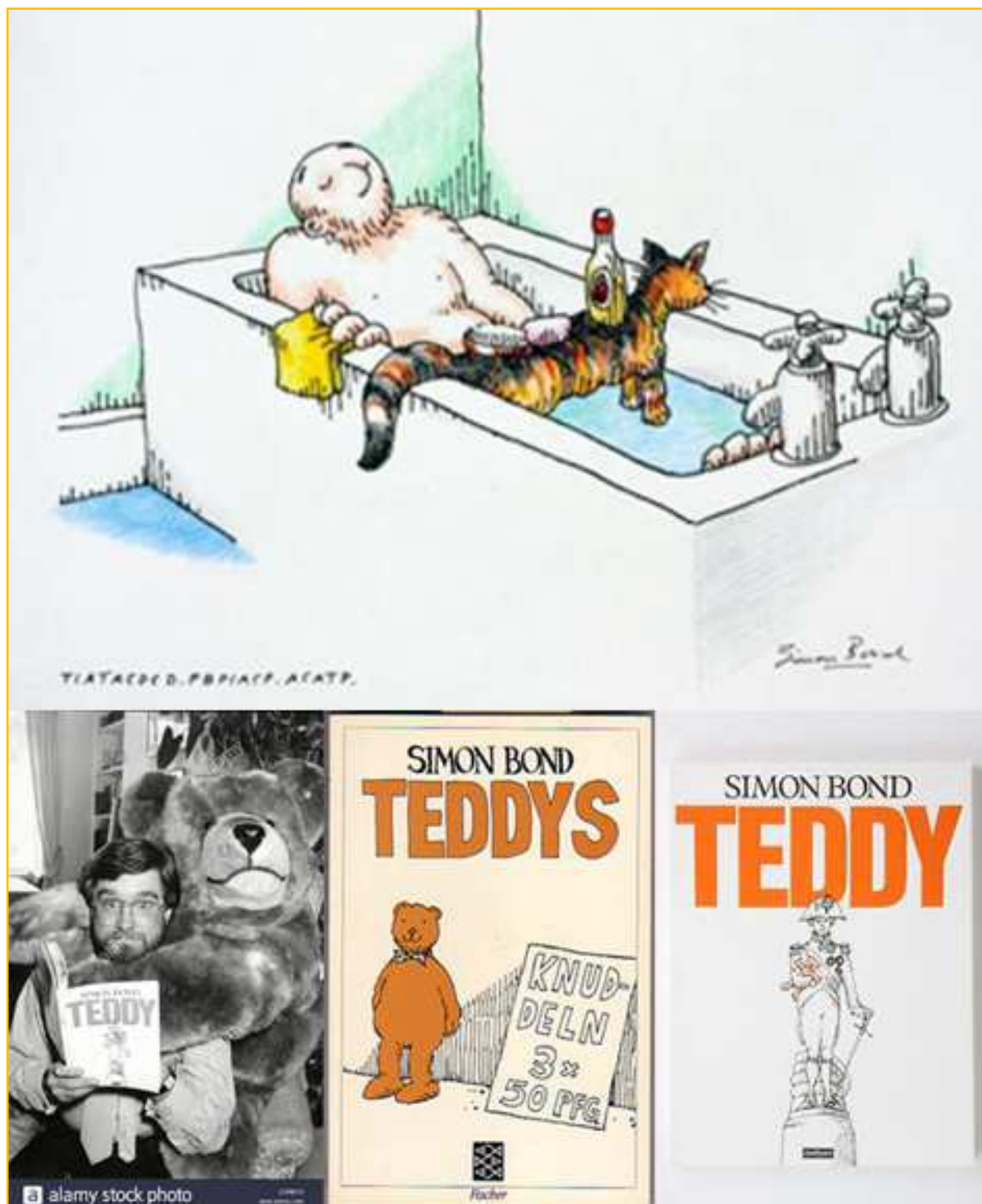
Vlevo tři původní černobílé kresby z prvé **Klibanovy** kocourů či kočičí knihy. A v tomtou sloupečku vidíte už dvě kresby z té pozdější, už plnobarevné knihy o kocouřích snech.

Kresby: **B. Kliban**

A úplně dole, jednak proto, že se nám nevešly do minulého GAGu a bylo by škoda vám je neukázat, když už jsme je naskenovali, jednak jako zajímavý kontrast s dnešní ukázkou jiných kočičin jiného britského kočkofila... Nic není nemožné, ani tenisové utkání, ani jarní práce na poli, tvrdí **Simon Bond**.

Kresby dole: **Simon Bond** (1947 - 2011) - A pozor, **na další straně také!**

Kočky (aneb „U dvou koček“) - pod tímto názvem jsme v květnovém vydání GAGu přinesli recenzi na dvě verze knížky jak naložit s mrtvou kočkou... a tady je ještě jeden obrázek ze zmíněného alba - ale barevný! Navíc vlevo je sám úspěšný autor bestselleru **Simon Bond** (možná smíšenec Marka Simona a Jamese Bonda) se svou další úspěšnou knihou - viz **vpravo dole** - která se zove **Teddy**.

Na předcházející stránce jste jistě nepřehlédli další dvě kolorované kresby, na které se tuhle nedostalo...

Pokud nám teď čtenáři vyčtou jednostrannou „náklonnost“ ke kočkám, můžeme se bránit tím, že knihu vtípů na téma „**co vše se dá počít se psí chcíplotinou**“ neznáme. (g)

Finský Slíva

Další kniha finského spisovatele jménem *Arto Paasilinna* se nachází na knižním trhu s titulem „**Nejdelší chobot ve Finsku**“. Autorem nové knižní obálky je i tentokrát **Jiří Slíva**, který se už brzy, díky každoroční prezentaci prací tohoto spisovatele, bude pyšnit nejdelší řadou obálek k jednomu autorovi u nás. Zatím jich je tučt, ale už se pracuje na překladu té další...

Rajský Johanus

„Výtvarník Václav Johanus si vydobyl uznání především na poli užité grafiky a knižní ilustrace. Jeho práce publikovalo ve druhé polovině minulého století mnoho tehdy populárních časopisů jako *Stadión*, *Mladý svět*, *Květy*, *Dikobraz* a dětské časopisy.“

Na tomto zařazení Johanuse mezi (**viz obr. vlevo nahoře!**) autory uvedených týdeníků, jaké zde uvádí autor z *Práva Jan Šída* (18. 5.), nelze najít chybu. Ovšem čtenáři zmíněných časopisů znají Václava především jako autora kresleného humoru beze slov - byť v jeho případě šlo o hezké výtvarné nápady, nikoliv rozbušky k výbuchům smíchu. Nyní se v pražské „**Galerii u lávky**“ (13-17 h, v sobotu a v neděli 10-18 h) představuje na výstavě „**A barevně plují dny**“ už jako Umělec. A tudíž i jako objekt těchto „kecíků“ rádobyrecenzenta:

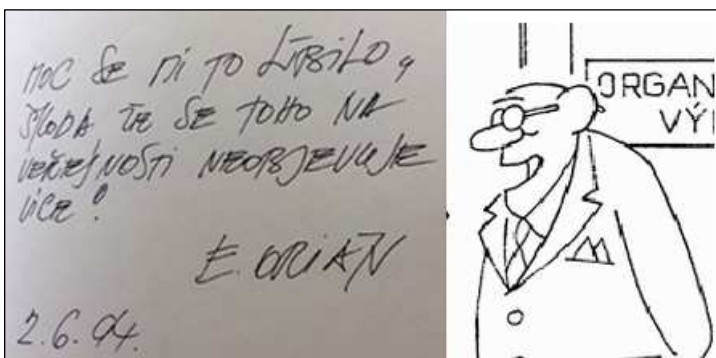
„Signifikantními znaky jeho tvorby jsou především hebká barevnost a schopnost zjednodušit tvar až na samou mez uchopitelnosti. Johanus dokáže vycítit, kam až může s redukcí zajít, aby nezničil zamýšlenou kompozici a neodradil pozorovatele.“ Anebo: „Symbol červeného jablka jako by vyjadřoval prastarý biblický dědičný hřích. Také ryba může být chápána coby nepřímý religiózní odkaz. Výtvarník vytvořil rajskou zahradu, snovou surrealistickou krajinu, na jejímž horizontu můžeme uvidět ladné křivky houslí stejně jako zapíchnutý pruh duhy do nekonečného blankytu (...) Václav Johanus má tu výhodu, že si může pomoci vlastní fantazie namalovat vstupenku do říše barevných snů. A pokud budeme chtít, můžeme se tam s ním na chvíli podívat.“

Což lze samozřejmě doporučit - nehledě na tyto bláboly jsou Václavovy prodejné kousky vždy neurážlivě dekorativní a jistě i nadále nešetří chytrými výtvarnými nápady.

Cena Rudolfa Medka: Edmund Orián

V Národní knihovně v Praze (Klementinum) došlo 16. 5. 2016 k udělení Ceny Rudolfa Medka pro rok 2016. Cenu obdržel žurnalista, falerista a soukromý badatel **Edmund Orián (1933)** a překladatel a básník Václav Daněk.

Dnešní společnost zná Oriána jako autora několika knih o českých legiích a staré Praze, mj. výpravné publikace *Židovské Město pražské* z r. 2003. Formát 31,5 x 27 cm na křídovém papíru, 342 str., více než 700 barevných ilustrací, dvě vložené mapy (stav ŽMP před asanací a stav po zástavbě). Cena 2400 Kč. Do dějin karikatury se Edmund zapsal koncem 60. let minulého století, ale po okupaci republiky Sovětským svazem coby výtvarný satirik skončil. Typickou hlavu jeho panáka vidíte **vpravo**. A tučt let starý zápis do návštěvní knihy Šourkovy roletáže **vlevo**. K odkazu **třiaosmdesátiletého kreslíře** se ještě - aspoň doufáme! - někdy vrátíme. (g)

tak napsali manželce, jak to, že tam bez jejich vědomí vznikl jeden z nejkrásnějších hrobů. To bylo hezké. Už se tam těším.“ (eš)

Táborita Slíva

V samém centru starobylého Tábora se v městské „Galerii U radnice“ (Matěje Húsky 53) od 30. června až do 12. srpna představí **Jiří Slíva** výstavou „**Humor v grafice**“. Její název neříká o obsahu expozice nic podrobně, pozvánka se ovšem pyšní i poznámkou, že vernisáž (29. 6. v 17 hodin) bude „za účasti autora“. A ten GAGu sdělil, že jde hlavně o litografie, lepty, pár plakátů a asi 25 knížek ve vitrinách.

Cyklodědek Barták

Bartákovy stále úžasné práce na poli barevných vtipů beze slov už vlastně otiskují jen v cizině (viz jeden takový celostránkový z květnového Nebelspalteru v tomto e-GA-Gu). Ale stále je zájem i o Bartáka, coby autora typických černobílých kreseb. Ovšem ne do novin, ale

Loutkař Slíva

Tři Plzeňáci se setkávají na výstavě v Křížové chodbě Staroměstské radnice v Praze. A to na počest čtvrtého a pátého - **Spejbla a Hurvínka**, kteří - byť dřevění - slaví 90. narozeniny (vyřezávaniny?). Jejich taťka loutkař **Josef Skupa**, malíř a ilustrátor **Jiří Trnka** a cartoonista plus grafik **Jiří Slíva** jsou původně Plzeňáci. A všichni - takový je v Čechách zvyk - se proslavili v Praze, kde má dnes Spejbl s Hurvínkem svou domácí scénu (na Dejvické v Praze 6). A tak se všichni jmenovaní prezentují i na výstavě (viz foto nahoře - vlevo **Trnka**, vpravo **Slíva**) až do 26. června tr. Pokud jde o mladšího Jirku, dal na svůj „panel“ pár nových kousků, ale i ty dosavadní. Některé jsme v GAGu už prezentovali v rámci zprávy o ilustracích ke knížce **Heleny Štákové** (současné paní principálové) „**Spejblovo politické obludárium**“ (podtitul: *Pro otrlé dospělé!*) kterou vydal Fragment v r. 2012. (geg)

Hřbitovní Steiger

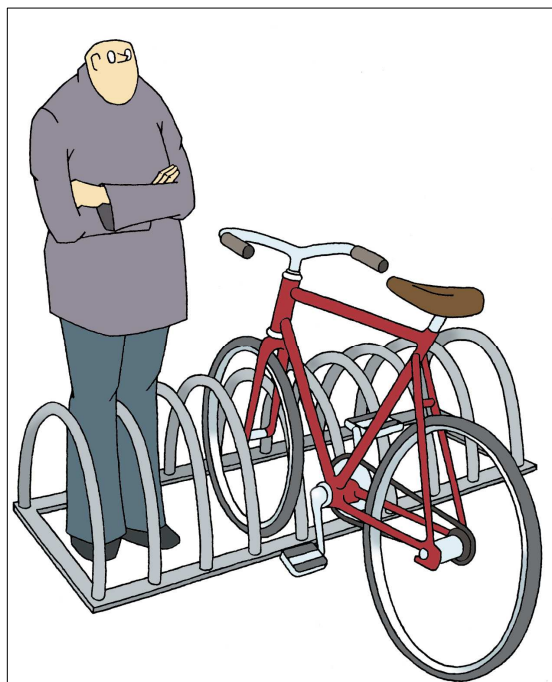
V příloze Lidových novin z 20. května se **Ivan Steiger** v textu „**Ukaž mi svůj hrob**“ pochlubil opět svým náhrobkem na Vyšehradě, jak už jsme v GAGu kdysi uvedli. **Výňatek z článku:**

Jedním z lidí, kteří nechtěli nechat nic náhodě, je i karikaturista a ilustrátor **Ivan Steiger**, který žije v Mnichově. Před několika lety získal hrobové místo na Vyšehradě, kde má pochované rodiče. „Nechtěl jsem k nim, protože leží přímo u nohou Zdeňka Nejedlého. Tak jsem si pořídil hrob vlastní,“ vysvětluje 77letý karikaturista deníku *Frankfurter Allgemeine Zeitung* po telefonu. „Je to moje dílo: český kámen nalezený v přírodě, s mým jménem a radami krále Šalamouna. Spolek **Svatobor**, který se o hroby kolem Slavína stará, si myslel, že už jsem umřel,“

do knih! Převážně jde o díla nikoliv vážně umělecká, ale o sbírky krátkých textů, veršů, písniček, sloupků nebo fejetonů. Ale také o publikace „vážné“ - tedy vědecké. Takové, které přímo volají po výtvarníkovi, který text doslovně neilustruje, ale obohacuje - nejlépe kresbou spíš nad tématem, či přímo proti pisatelově myšlence.

Na májovém veletrhu *Svět knihy* měl **Miroslav Barták** autogramiádu spojenou s oficiálním uvedením sbírky fejetonů novináře a spisovatele **Petra Feldsteina** „**Dědek na kole**“ na knihkupecké pulty. Kniha obsahuje 15 obrázků a *G-mena* těší, že stál u zrodu řady fejetonů při jejich natáčení v Českém rozhlasu, kde měl vysílání *Pražských fejetonů* spoustu let ve svém ranku.*) Pro pořádek uvádíme, že P. F. za své dílo obdržel mj. *Cenu Oty Pavla*, udělenou Českým olympijským výborem (2013).

*) A pro úplnost zde konstatujeme, že mezi autory *Pražských fejetonů* byli i další osoby, jejichž knihy nyní vycházejí, jako kupř. **Jan Vodňanský** či MUDr. **Karel Nešpor** (známý expert přes druhy smíchu) - zrovna v jeho posledním svazku jsme však žádné ilustrace nenašli.

Text k obrázku z obálky:

Petr Feldstein: Dědek na kole. Fejetony s ilustracemi Miroslava Bartáka

Rybář Hofman

Už nejen o obří soustavu pidifrků pokrývající celou republiku, ale i o další díla se stará přičinlivý **Zdeněk Hofman**. V deníku zvaném **Deník** (v Praze je to *Pražský deník*) se 20. 5. tr. o všem rozhovořil v článku málem přes jednu celou tiskovou stranu. Krom jednoho z barevných *pidifrků* (toho malostransko-hradčanského) a jednoho vtipu (typ *Sorry*) jsou k vidění dvě fotky: jeden portrét umělce bez ryby (viz níže) a jeden s rybou (skoro velrybou) v náručí.

Redaktorka *Václava Burdová* nám málem přivodila infarkt, když hned v úvodu svého textu oznámila, že autor největšího kresleného vtipu na světě připravuje ještě další velký projekt. „**Kreslíř Zdeněk Hofman připravuje muzeum o historii českého...**“ Ale ne, nikoliv **humoru**, jak jsme se lekli a má-

lem se samým štěstím zalkli - jako příslovečný kapr na suchu. Bude to muzeum **rybářství** a to svědčí o silně pragmatické povaze autora. Rybářů je přece víc a mají jistě více odhodlání i prostředků než individualisti, jakými jsou od počátku karikaturisté.

Krom ryb a krom známých pohlednic s *pidifrký* (plus jednoho *óbrfrku*) zavzpomínal Hofman v článku i na své kreslířské začátky, kdy byli jeho vzorem umělci z časopisu *Dikobraz*:

„Kdo tenkrát patřil do *Dikobrazu*, byl opravdu mistr světa omeleta. Znal to každý. Snažil jsem se tam dostat devět let. Jako rybář jsem měl trpělivost a věděl jsem, že na velkou rybu se musí líčit.“

Hlavní postavou jeho fórků je doktor *Bublajz* a jak Hofman říká, i jeho humor je o životě: „*Nechtěl jsem dělat žádné extrémy, nechtěl jsem dělat sprosté fóry. Nejvíc mě bavily fóry z prostředí, ve kterém jsem. To znamená vtipy o tom, jak zajít ve městě na pivo, hudební fóry, vtipy z přírody, vtipy z ryb.*“

Zdeněk Hofman má mimo dalších plánů i jeden zásadní: „*Do budoucna bych chtěl dodělat pidifrký. To už se pomalu blíží. Už jen tak pět, deset let a je to hotové.*“ (red.)

A ještě z pražského *Světa knihy* obrazem...

Miroslav Barták (nalevo) zvědavě listuje v jiné knize nakladatelství Grada, ale **Ondra Kepka**, moderátor prezentace knihy **Petra Feldsteina** „*Dědek na kole*“, k níž Barták přičinil obálku i obrázky, ji drží v pravé ruce. Barták i Kepka mají v rukou i propisky, protože se na výstavě Svět knihy právě koná autogramiáda. **Petr Feldstein** (uprostřed) prozradil, že ho potěšila paní **Ludmila Špotáková**, matka olympijské vítězky Barbary, která přijala pozvání, aby se veletržní akce též zúčastnila. Pomohla totiž Petrovi se snímky z dceřina dětství pro jinou jeho čerstvou knihu, věnující se nejlepším českým oštěpářům a oštěpačkám - prostě od Zátopkové přes Železného až právě po Špotákovou... Foto: archiv (red.)

Miroslav Barták: „Nejvíc se mi líbil překlep ve zvacím e-mailu nakladatelství Grada, které slibovalo malé občerstvení a zázemí, kde si můžeme odložit své **věty**.“

... a také cosi malého ze Zlínského filmového festivalu

Z každoročního filmového festivalu filmů pro děti se radují i ti, kdo obdivují, sbírají anebo pro dobrý účel namalují klasickou „klapku“, de facto z filmového pravěku do dnešních dob přežívající rekvizitu.

Tato klapka, **viz vedle**, je dílem **Adolfa Borna**, jenž má po loňském ocenění ve Zlíně letos výstavu.

Kvůli umělcově synchronnímu odchodu ze světa (nejen filmu) byla nyní jeho klapka z dražby vyjmuta a po dohodě s vdovou si ji pořadatelé festivalu hodlají ponechat jako historický exponát.

Jak už to bývá, setkávají se v čase různé události - tou čerstvou bylo to, že byl festival ve Zlíně zahájen přesně v den Bornova pohřbu v Praze. V galerii klapek jsou z výtvarníků, kteří mají své místo i v kresleném humoru, zastoupeni kupř. **Pavel Matuška**, **Jiří Slíva** nebo **Vlasta Švejdlík**, ze členů ČUKu snad nikdo.

Vše si můžete ověřit či doplnit na webadrese <http://www.zlifest.cz/24863-filmove-klapky> .

(jkk)

Přišly včas: Pozdní příchody Václava Linka

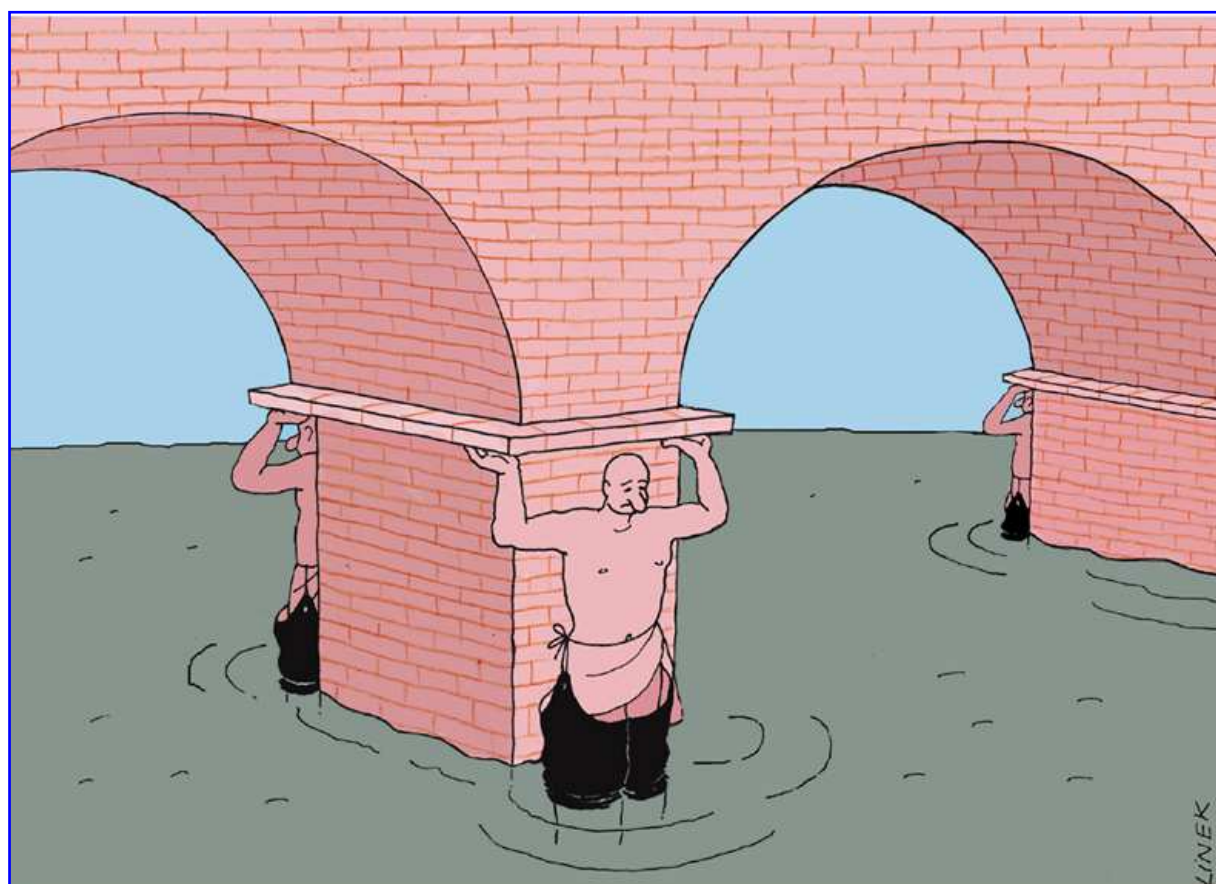
Václav Linek se sice mírně prosadil též na poli mezinárodních soutěží - před *Listopadem* (Tokio, Ancona) i po něm (Písek, Hradec Králové), vydal už druhou sbírku vtipů (Vesele o pejscích a lidech, Jak šel život) - ale až nyní vrcholí jeho domácí výstavní aktivita. Po domácím „okresním“ Kolíně nyní postoupil na úroveň „krajskou“ - což znamená samostatnou výstavu **v GASKu** - Galerii Středočeského kraje **v Kutné Hoře**. Pod názvem „*Pozdní příchody*“ ji můžete navštívit až do 30. října (bezvadných skoro pět měsíců v turisticky vděčném objektu ve městě chráněném UNESCO).

Nabídku uspořádat výstavu dostal již před dvěma roky ale k zařazení do kolekce vždy současně zahajovaných výstav, kterou tu pěstují, došlo až letos 4. června. Štafetová vernisáž výstav čtyř vybraných vystavujících autorů začala v so 4. 6. v 16 hodin v různých prostorách barokního kláštera. V 17 hodin došla řada na **Václava Linka**. Zahájil ji sám Angličan **Richard Drury**, hlavní šéf galerie, po něm následovali s hodnocením oba kurátoři jeho výstavy. Nakonec se snažil něco veselého přidat i sám autor. Návštěva vernisáže byla hojná. Z karykaturistů se přijel podívat pouze - též kolínský - **Jirka Novák**.

A co výstava nabízí krom letáku s přehlednými údaji o autorovi? Instalaci asi šedesáti obrázků A3 doplněnou velkými kresbami A1 hned ve třech prostorách (dvě části chodby a kavárna „*Caffe Fatal*“ - to je nový a jaksi „ulítější“ prostor pro umělce komornější či ironické povahy tvorby). Zajímavostí instalace jsou dvojce malá dvířka, které skrývají erotický humor. Výstava pamatuje i na dvě komentované prohlídky. (red.)

Kresby: **Václav Linek**
/z výstavy v GASK Kutná Hora/

Bedřich (Neprakta) Kopecný ožívá...

...a netřeba snad k pozvánce na vernisáž výstavy v Galerii kousek od Úřadu MČ P1 co dodávat. Leda, že se tam počátkem prázdnin mohou sejít přátelé humoru s hlubším zájmem o žánr...

BEDŘICH KOPECNÝ
Čestný občan (In memoriam)
Městské části Praha 1.

Málo známou tvorbu poloviny humoristického tandemu NEPRAKTA představí široké veřejnosti retrospektivní výstava
v Galerii 1 ve Štěpánské ulici č. 47
(nároží ulice v Jámě)

Slavnostní zahájení se koná
ve čtvrtek 7. července 2016
v 18 hodin

Portrét dvojediného Nepraktu vytvořil fotograf Jiří Heller (1963)

Ale přece jen něco:

Výstavu připravil s paní **Danielou Pavlatovou** Nepraktův životopisec **Jaroslav Kopecký** z kreseb a osobních dokumentů Mistra nalezených (a tak zachráněných) zásluhou pana **Josefa Jeníka**. A měla by se tudíž lišit od běžných výstav z díla **Jiřího Wintera - Nepraktu**, jak se nyní po republice šíří jako hříbky, když v kraji zaprší. Tedy spíš jako borůvky, jak nyní láká další pozvánka na Nepraktovu výstavu v Jižních Čechách. Tentokrát je součástí „**Borůvkobraní**“ v Borovanech, městečku nedaleko Třeboně. Součástí Borovan je Trocnov - rodiště rozporuplného válečníka **Jana z Trocnova**, známého pod pseudonymem **Žižka**. Na výstavě proto uvidíte též několik husitských vtípků, které si milovník historie **Jiří Winter** - navzdory glorifikaci husitů minulým režimem - nechal ujít.

Sorry hlásí:

Sorry, ale **Sorry** teď vychází vždy o den později. Konkrétně nikoliv ve středu, ale v první čtvrtek v měsíci. Tedy už v červenci. Redakce si prý vymodlila den na víc pro přípravu čísla do tisku, což by „**mělo trochu zlepšit práci v mladém kolektivu a zejména v důsledném odstraňování nedostatků nalezených při korekturách**“, uvádí oficiální zpráva **Šéffefika**. Ale věřte takovému zdůvodnění z pera autora **Fámyzdatu**! Zvlášť, když v novém čísle 6 je

na str. 20 vtip podepsaný **Farkas** a přesto k němu slepý grafik přisadil jméno **Radek Steska**.

Kresba: **Eja Kulovaný** (Bumerang/Sorry)

Karikaturistova hvězda září v Národní galerii

Zdeněk Rykr byl malířem, kreslířem i karikaturistou. Svět si jej však pamatuje především pro jeho reklamní práci. Je totiž autorem legendárního loga čokolád Orion nebo obrázku na tyčince Kofila. Jeho dílo připomíná obsáhlá výstava v pražském Veletržním paláci nazvaná „**Zdeněk Rykr a továrna na čokoládu**.“ Expozice neopomíná upozornit ani na stinnou stránku autorova úspěchu - život umělce pak skončil tragicky, když pod tlakem okupace Československa spáchal v roce 1940 sebevraždu.

Bumerang píše: Slávik překonal rakovinu

Dlhé obdobie pochybností a neistoty je preč, pretože záverečné onkologické vyšetrenie potvrdilo, že Karel Gott je úplne zdravý, k čomu pomohlo aj občasné listovanie v našom časopise, ktorý si požičia-

val od Ivana Hanouska, jedného zo zakladateľov ČUK (Českej únie karikaturistov), ktorému chodí Bumerang poštou.

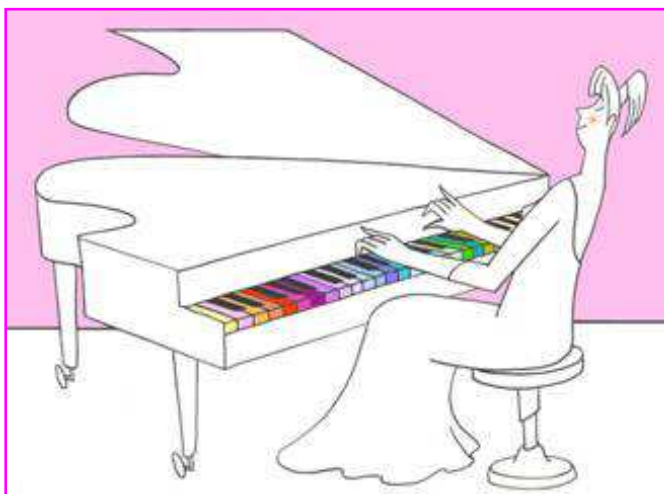
Medzi prvými gratulantmi bol aj náš šéfredaktor, ktorý sa zabavil v kruhu jeho rodiny s manželkou Ivanou (40) a dcérami Charlottou (9) a Nelly (7). Zlatý Kája ho príjemne prekvapil, keď mu oznámil, že sa stane abonentom Bumerangu.

(Poznámka GAGmena: To má človek za to, že si niečo začína se satirickým časopisem! Jediné, čo z toho je pravda, je, že mi skutočne chodí z Bratislavy tištený Bumerang.)

Plotěná na XXVII. Forfest Czech Republic festivalu

Mezinárodní festival současného umění s duchovním zaměřením se koná v naší republice od 17. června až do 24. září 2016 na lince: Kroměříž - Olomouc - Praha - Bratislava. Jeho součástí je i výstava výtvarných prací **Marie Plotěné**, kterou v pondělí 20. 6. v 15 hodin otevřou v **Knihovně Kroměřížska**. ®

Kresba: **Marie Plotěná**

Otvírání „hrobů“ pokračuje - „Kouzelný míč“ od Neprakty (a Švandrlíka)

Jedno je nutné přiznat: kam se hrabe spolek příznivců kreslených vtipů na příznivce komiksů! To, že komiks má už čtyři velké encyklopedie (a další nejspíš na cestě) jako by nestačilo. Každý rok se na pultech objevují (krom **Saudka**) další „restaurované“ kreslené příběhy především od všech (obou) klasiků humoru - **Lady** a **Sekory**. Nyní došlo - péčí vydavatele **Filipa Konečného** - i na **Nepraktu**.

Komiks podle Neprakty dokreslí každý po svém

Po omalovánkách pro dospělé je tu další kniha, kterou nelze pouze číst, ale je potřeba se aktivně zapojit. Ve formě kreativního komiksu vychází příběh **Kouzelný míč**.

Václav Hnátěk
redaktor MF DNES

PRAHA Kouzelný míč stvořili dvě velké postavy československého výtvarného umění a literatury - podle scénáře Miloslava Švandrlíka jej nakreslil Jiří Winter-Neprakta. Původně vycházel na pokračování ve sportovním časopisu Stadion a svým rozsahem je dílem komorním. Příběh mužstva Rapid Mrcíkov, „stíky čtvrté třídy fotbalové soutěže“, měl v roce 1974 dohromady pouze patnáct dílů.

Aktuální vydání Kouzelného míče je specifické tím, že představuje zpětný chod vzniku komiksu. „Jde o publikaci, kterou bude komiksový fanoušek nejen pasivně číst, ale také dotvářet k obrazu svému. Každý vydaný exemplář má proto šanci stát se naprostým unikátem a ori-

Stíky čtvrté třídy Takhle vypadá výsledný zrestaurovaný komiks. Čtenář si však může tvorbu Kouzelného míče vyzkoušet od kresby kontur až po finální vybarvení jednotlivých okýnek. Repró: Filip Konečný

ginálem," říká vydavatel Filip Konečný, který si coby grafik na komiksové scéně vydobyl jméno restaurováním kreseb Káji Saudka, a také třeba filmových titulů, jež se dochovaly jen ve velmi špatném stavu.

Mocným se seriál nelíbí

Taky Kouzelný míč, jehož časopisecké vydání našel u prarodičů na půdě, musel dát znovu dohromady. A práce to byla náročná. „Nejhlíže šla oddělit perokresba v barevně podobných oblastech komiksu. Noční můrou byl dres rozhodčího, který je tvořen černou barvou téměř celý, jeho kontura i vnitřní kolorování," vysvětluje Konečný.

Kniha je rozdělena na tři části. Začíná výsledným plnobarevným dílem, ve druhé části čtenář nalezne perokresbu, které u tvůrců předchází skica tužkou, jejíž pomyslný obraz je naznačený na závěrečných stránkách. „Jak složité komiks vzniká, se tedy můžete na vlastní kůži přesvědčit tak, že věnujete desítky či stovky hodin vytváření skici perem a následně ji zkusíte kolorovat," líčí Konečný zážitek, který kreativní komiks přináší.

Kouzelný míč měl původně ve Stadionu vycházet celý rok. Smlouvu na dvaapadesát dílů však stopla normalizační nechť ke komiksům.

To, co **Václav Hnátěk** odhaluje v MF DNESu - **viz výstřížek!** - jsem osobně zažíval. V červenci 1973 jsem nastoupil do už rok barevného a toho roku na dvojnásobek stránek zesíleného týdeníku Stadion - a neuplynul ani rok, kdy se ČÚV ČSTV - tj vydavatel časopisu - rozhodli nám zakázat „komiks“. Byl krotký, ale byl to západní žánr a navíc se „dotýkal urážlivě“ oněch poctivých dobrovolných soudruhů z tělovýchovných jednot, na něž český výbor svazu tělovýchovy dohlížel. Po čtvrt roce byl konec. Dnes ho mám s ostatními svázanými ročníky časopisu ve skříni. Ale budu zvědav i na to knižní vydání - rozdělené prý do tří částí dle stupně „rozpracovanosti“. V opačném pořadí - od hotové barevné kresby k perokresbě až k náčrtům děje tužkou. Tento humorný kreslený příběh byl (tenkrát) plánován na celý ročník - tedy na 52 čísel. Pokud se ale pamatuji, další komiks se ve Stadionu objevil až o šestnáct let později, když začínající kreslíř **Štěpán Mareš**, kreslil na mé libreto „**Záhady králíkova sídliště**“. Byl to návrat, z kterého jsme měli radost. Po letech ho možná také někdo najde a... třeba si ho vybarví. (IH)

„INTELIGENTNÁ KARIKATÚRA SA VYTRATILA“

Rozhovor s Kazom Kanalom

Týždenník SLOVENSKÉ NÁRODNÉ NOVINY priniesol rozhovor s Kazom Kanalom, nar. 1946, absolventom Stavebnej fakulty SVŠT v Bratislave, zakladateľom a prezidentom SUK (Slovenskej únie karikaturistov). My publikujeme skrátenú verziu tohto rozhovoru, ktorá sa týka najmä situácie v kreslenom humore a karikatúre na Slovensku a možnosti jeho prezentácie.

- Ako vníma renomovaný autor vášho formátu situáciu v kreslenom humore a karikatúre na Slovensku?

KK: Je mi ľúto, ale nenachádzam na súčasný stav adekvátny a najmä slušný výraz. Sú tu mimoriadne talentovaní a svetovo uznávaní špičkoví karikaturisti, ktorí však jednoducho nemajú priestor v periodikách, a ja nerozumiem prečo. U nás frčí prvoplánová politická satira, ktorú kvasia autori, ktorí sa v podstate naučili kresliť podľa objednávky redakcie či inej vrchnosti na tému aktuálnej politickej situácie. Niekedy ani neviem, či ju pranieľujú, alebo ilustrujú. Nadčasová kresba, ktorá má nejakú myšlienku, ktorá nie je prízemná a poplatná,

ktorá oslovuje ľudí po celom svete od Japonska po Brazíliu, taká tu nemá pomaly šancu.

- Boli ste členom redakcie dnes už legendárneho humoristického časopisu Roháč (myslíme si, že iba spolupracovníkom, pozn. red. Bumerangu). Ako sa spätne pozeráte na toto obdobie?

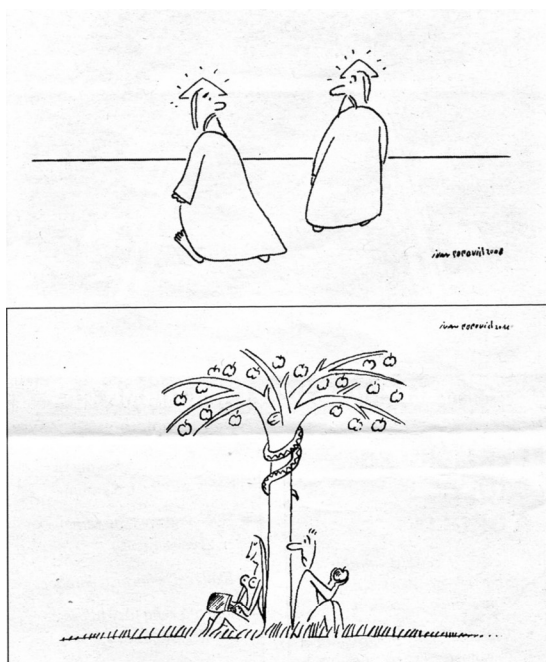
KK: Roháč patril vo svojom čase k ostro sledovaným časopisom. Podobne ako v Čechách Dikobraz, v Maďarsku Ludas Matyi a v Poľsku Szpilky. Pod kontrolou ho mal priamo ústredný výbor strany, teda ÚV KSS. Aj napriek tomu sa nám darilo okrem „povinných“ vtipov na adresu „západných imperialistov“ publikovať inteligentný a rozmyšľavý kreslený humor a karikatúru.

- Prečo vlastne na Slovensku neexistuje kvalitný humoristický časopis?

KK: Už som to spomínal skôr. Jednoducho, ako keby sa vydavatelia, či ten, kto stojí za nimi, rozhodli, že ľuďom treba servírovať alebo lacné, vulgárne a umelecky žalostne nakreslené vtipy ako zo štvrtej cenovej, alebo politickú satiru, v ktorej sa kope na jednu bránku. Niečo fajnové, nadčasové, čo ľudí prinúti nebudaj zamyslieť sa, tak o to nemajú záujem. Zopár takzvaných humoristických časopisov aj vzniklo a neviem, či ešte vôbec vychádzajú, ale mali diskutabilnú úroveň. Nedá sa totiž postaviť kvalitný humor na kresbičkách opilcov v krčme, na podvádzaných manželoch či na erotike, ktorá hraničí s oplzlosťou. O technickej zručnosti autorov radšej pomlčím.

- Zabýľsa sa niekedy slovenskej karikatúre na lepšie časy?

KK: Kiežby... Dnes všetko valcuje internet, ale na počudovanie sem-tam objavím aj skutočne

Ivan Popovič (1944) by už len vymenovaním svojich rôznorodých aktivít zaľudnil opustený ostrov: karikaturista, ilustrátor, maliar, scenárista, výtvarník a režisér animovaných filmov, dizajnér, autor diel v architektúre (keramika, kameň). Ale aj spisovateľ, vášnivý cestovateľ a filmový kronikár vlastných potuliek. Svet vníma akoby cez hľadáček trikovej kamery. Pre záznam prchavých okamihov si vytvoril vlastnú techniku, čosi podobné kaligrafickému obrázkovému písmu, dekoratívne, no dokonale pružnému. Ani čoby sa táto výtvarným náznakom operujúca skratka zrodila z podoby pôpovičovských krehkých, a predsa pikantných krások. Ivan Popovič je tichým obdivovateľom a výrečným tlmočníkom ich pôvabu. A hoci mu z množstva nie vždy len lyrických vlastností jeho múz máločo ostáva utajené, neprestáva byť jemný a galantný. Aj v najodvážnejších a najjednoduchších situáciách je zhovievavo decentný. (Jeho ľahká a už svojou podstatou poetická kresba by nejakú obscénnosť ani neuniesla.) Nerobí si ilúzie, je však vždy nanovo očarený. Autor, ktorý sa medzi holdovaním šarmu svojich víl uštipačne uskŕňa ich slabostkam, je vlastne posledný trubadúr. Jeho večnou múzou je krásna nedokonalosť - i ako symbol nevypočítateľného sveta.

Kornel FÖLDVÁRI

dobrá karikaturu, nad ktorou sa musím zamyslieť a ktorá mi niečo povie. Aj keď prvou reakciou je smiech. A tak by to malo fungovať. A ten smiech môže byť rôzny. Skutočne uvoľnený a veselý, ale aj smiech cez slzy, ako hovorieval múdry pán Čechov. Teraz už len nájsť osvietených financmajstrov, aby podobný projekt podporili aj v tlačenej forme.

(Slovenské národné noviny 17/2016, redakčne krátené)

Kresby: **Ivan Popovič** (z Bumerangu č. 9/2016) - jako příklad těch kvalitních

Zlatý súdok (poznámka redakce e-G)

Na slavnostní předání cen přijel **Konstantin Kazančev z Ukrajiny**, který převzal v Prešově hlavní cenu "Zlatý soudek". Z Polska přicestoval **Henryk Cebula** a pro Cenu Igora Ševčíka letos oceněný mladý Košičan **Tomáš Ferenčák** a navíc dorazil **Bobo Pernecký** z Piešťan pro stejnou cenu za loňský ročník. Organizátor a vystavovatel v jedné osobě **Fedor Vico** byl rozčarován, že nedorazil žádný oceněný autor z Česka, měl totiž pro ně sponzorsky zajištěné noclehy v hotelu Atrium jen sto metrů od historického středu města. **Jiří Hiršl** si pro cenu slíbil přijet, avšak nakonec se omluvil pro nemoc. Též **Roman Kubec** se nedostavil pro cenu loni - a dnes se domáhá zaslání finanční sumy spojené s oceněním. Těžko se asi u nás chápe, jak důležité je v místě osobní účast autorů na vyhlášení vítězů a předání ceny před sponzory. Jejich neúčast může celou soutěž, držící se stěží nad vodou jen osobním nasazením jediného člověka, dokonce i ohrozit. Těžko se to píše, když člověk neví, jaké byly faktické důvody neúčasti... ale obecně pro příště:

Pánové, poroty soutěže Zlatý súdok byly k českým účastníkům vždy milé. Ovšem to se může změnit a tak buďte tak hodní a obětujte tisícovku za dopravu a dva dny dovolené a užijte si přijetí ve východoslovenském historickém městě. Ta eura, co na nejúspěšnější v Prešově čekají, nejsou přece nejdůležitější - jak víme, tak mnozí lidé si dnes za obdobnou "zážitkovou dovolenou" ještě platí! (r.)

Kresby: **Fedor Vico** a **Jiří Hiršl** (ČR)

„FACING THE CLIMATE“ v Bratislavě

Švédsky inštitút v Štokholme a Švédske veľvyslanectvo vo Viedni v spolupráci so Slovenským inštitútom vo Viedni, Rakúskym kultúrnym fórom v Bratislave, Múzeom karikatúry v Kremse a Univerzitou úžitkového umenia vo Viedni predstavujú v budove Rakúskeho kultúrneho fóra na Hodžovom námestí v Bratislave výstavu **"FACING THE CLIMATE"**. Cieľom tohto mimoriadneho výtvarno-ekologického projektu je upozorniť na naliehavé otázky klimatických zmien a potrebu trvalo udržateľného rozvoja. Výstava "Facing the Climate" už od roku 2009 putuje po mnohých krajinách sveta a videlo ju už viac ako 370 000 ľudí a ešte oveľa viac sa k nej pripojilo prostredníctvom digitálnych médií. Okrem prác piatich etablovaných švédskych a piatich rakúskych karikaturistov, výstava predstavuje tiež diela piatich slovenských karikaturistov na tému klimatických zmien.

ŠVÉDSKO: Love Antell, Magnus Bard, Riber Hansson, Helena Lindholm, Karin Sunvisson.

RAKÚSKO: Andrea Maria Dusl, Jeffrey Guan, Bruno Haberzettl, Nicolas Mahler, Janina Wegscheider.

SLOVENSKO: Karol Čizmazia, Kazo Kanala, Vojtech Krumpolec, Bobo Pernecký, Laco Torma.

Výstavu otvorili

31. 5. 2016 veľvyslankyňa Švédskeho kráľovstva J. E. Helen Eduards, veľvyslanec Rakúska J. E. Helfried Carl a riaditeľ Rakúskeho kultúrneho fóra v Bratislave p. Wilhelm Pfeistlinger - a potrvá do 30. 6. 2016

Na horním snímku vidíte vystavujúcich slovenských karikaturistov - zľava:

Vojtech Krumpolec, Kazo Kanala, Karol Čizmazia, Bobo Pernecký, Laco Torma.

Na dolných fotografiách jsou přicházející diváci a také okamžik zahájení v prostoru Rakouského kulturního fóra na Hodžově nám. 1/A v Bratislavě.

Výstava už proběhla ve Slovenském institutu ve Vídni, kde byla otevřena až do 6. května, jak jsme o tom uvedli zprávu se čtyřmi obrázky v GAGu č. 4, str. 43.

Text a foto: **K. Č.**

Cebula v Bratislavě

V červnu se do Neformální galérie ve výlohách Klobučnícké ulice v Bratislavě dostal výběr z karikatur **Henryka Cebuly**, polského umělce, který je i pedagogem a neúnavným organizátorem kulturních akcí. Je také viceprezidentem polského SPAK a pravidelně sa zúčastňuje jako člen poroty hodnocení mezinárodní soutěže *Kýchanie mozgu* a *Zlatý súdok*. Výstava potrvá do **31. 6. 2016.** (red.)

Born: EU je to samé, jako když nás okupovali Němci

Adolf Born byl znám svými monarchistickými postoji, ale i nevelkou radostí ze změny režimu v roce 1989. Vždyť cestoval každý rok na Západ a grafickou tvář dával v období normalizace celým knižním edicím. Stal se tak výtečným objektem pro rozhovor s potouchlým redaktorem podezřelého periodika zvaného „*Parlamentní listy*“. Druhého února se tak čtenáři dozvěděli spoustu myšlenek pětadesátiletého umělce, převážně o domácí a zahraniční politice. Pokud vděčně vzpomínáte na Václava Havla, raději dál nečtěte. Tady už je Zemanovo...!

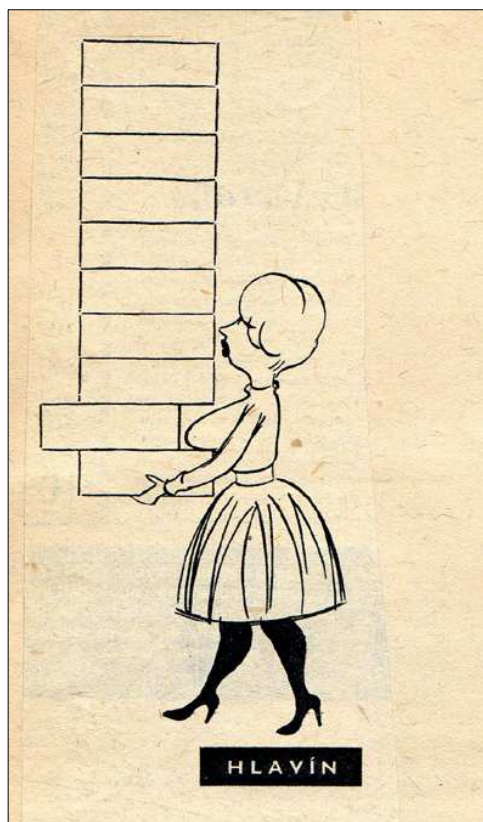
Pro GAG vybíráme několik zajímavých názorů Adolfa Borna, které se týkají i humoru:

Vypadá to, že (u nás) jsou vlastně všichni s tou stávající situací spokojeni. A stejný dojem plyne i z vysílání televize nebo z rozhlasu. Jinak to vypadá mezi normálními lidmi. Ti reagují stejně, jako jsme byli zvyklí my. Protože třeba když náš prezident mluví o kalašnikovu, tak někteří lidé – zejména politici – jsou z toho rozhořčení, ale tenhle druh humoru celá moje generace za války i za komunistů mezi sebou používala. Čím byl ten humor razantnější, tím víc se nám líbil. Ta současná generace už to nezná, ale Zeman používá ty samé kalibry, jaké jsme my používali celý život. (...) Prezident přece vůbec neříkal, že ho má někdo zabít. To nemůže nikoho oslovit v tom negativním slova smyslu, to je ten razantní humor, o němž jsem mluvil. Ať už v kresbách nebo v hovoru. (...) Já (Zemana) samozřejmě hodnotím velmi pozitivně, a to podle jeho výroků, ty se mi absolutně líbí. To je ta korespondence s naším způsobem humoru, který vznikl od konce války, ještě než se usídlili komunisti. To byl druh humoru, který používal každý z tehdejších studentů, takže prezident používá náš humor, mluví za nás (...) Je to bezvadné, že Evropská unie žije z úplné stupidity. Třeba Christian Morgenstern, jeden ze slavných německých humoristů, nebo náš Jaroslav Hašek by se váleli smíchy nad Evropskou unií, že došlo přesně na jejich prognózy. (...) Evropa bude převálcovaná, naprosto přestane existovat. Proč by taky měla existovat? Já jsem byl v Paříži, dokonce i za komunistů, každý rok. Tam jsou oblasti, kam mí francouzští přátelé už dávají avízo, že po zešeření do určitých oblastí nemám chodit. Je to škoda. Protože když člověk jel do Paříže, řekněme před čtyřiceti lety, tak žádný takový problém nebyl. (...) Muslimové, což je velmi zajímavé, byli vždy podřízeni Turkům. A mí turečtí přátelé vždy brali muslimy - nikoli v náboženenském, ale v občanském slova smyslu – za podřízený element. Já si myslím, že nejdokonalejší prezident od první světové války byl v Evropě Kemal Atatürk, který jediný dokázal Turecko zevropanizovat. Přiznal volební právo ženám, nikdy se náboženství nesmělo spojit s diplomacií, s pedagogickou a jakoukoli veřejnou činností. Každý mohl být doma věřící, ale nesměl to nikdy podle zdravých názorů Atatürka mísit se svým povoláním. Takže Turecko se stalo naprosto evropskou zemí, stejně jako teď se zase stává naprosto islámskou zemí. Vidíte, stačí výměna prezidentů a dojde k čemukoli. Ta současnost je pro Turecko i pro mé přátele v něm naprostou tragédií, protože všechno se mění. Ve městech to trochu zůstává, ale jako celek je s Tureckem konec. (...) Zase jsme u Rakouska-Uherska. To nepřicházelo v úvahu, aby mladý člověk zdvořile nepustil starého starého dědka nebo starou bábu sednout, ať už na lavičky v parku nebo na dráze. Taková ta všeobecná inteligence, nemyslím tím skupiny vysokoškoláků, ale celková inteligence byla za Rakouska-Uherska, řekněme, o osmdesát, ale pravděpodobně víc procent vyšší než ta současná, to je jasné. Také církev hrála velkou roli, teď už ji nehraje, i když kostely v Praze jsou plné, ale odliv od ní je pocho-pitelný. (...)

Mě vycvičili bajkaři, třeba La Fontaine, když se posmíval určitému politikovi a kreslíř, který pro něj pracoval, použil přesně kostým toho politika, ale do toho kostýmu posadil prase nebo jiné zvíře. A když přišel cenzor – cenzori budou v každé době – a říkal: „*Vy si děláte legraci z našeho ministerského předsedy.*“ Tehdy to byl samozřejmě nějaký šlechtic. A ten bajkař se na něj podíval hlubokým pohledem a povídal: „*Vy v tom vidíte našeho ministerského předsedu?*“ Ten cenzor se zalekl, protože za to mohl následovat pouze žalář, a nechal to být. Takže bajkaři – ti tři nejslavnější La Fontaine, Krylov a Ezop – nás vycvičili všechny. Takže nechť žijí bajkaři. Bajkaři jsou jediným oslazením jinak chmurně hořké současnosti. Politiky ve svých kresbách ale používám jen jako typy. Abych kreslil je samotné, tak to si nezaslouží.

(Text: PL)

Významné postavy českého výtvarného humoru - **kde a kdy se ztratily?** Na základě pátrání našeho moravského spolupracovníka **Miroslava Bystřického z Veselí nad Moravou**, můžeme v této rubrice přinést základní informace - tedy především chybějící data úmrtí - k osudu dalších dvou českých karikaturistů.

*****

Vladimír Hlavín - Známý kreslíř z Dikobrazu i z MS Vladimír Hlavín (narozen 26. 10. 1922) zemřel už v roce **2002** ve věku **79 let**. Přesné datum není známo.

Ctirad Smolka - Ctirad a ne Cyril, (jak je často mylně uváděno) Smolka (narozen 6. 6. 1925 v Olomouci) zemřel celkem nedávno v roce **2010** ve věku **85 let**.

*****

Hlavín (viz kresby vlevo!) byl známý pražský výtvarník, autor čistých, klasických a konzervativně řešených vtipů do Dikobrazu ale i do příloh národních deníků.

Smolka v 50. - 60. letech hojně publikoval své kreslené vtipy v Dikobrazu, byl členem slavné tvůrčí skupiny POLYLEGRAN s domovskou adresou na zadní stránce týdeníku Mladý svět. Po tom, co M. Bystřický zjistil pro e-GAG a tím i pro naši karikaturu data úmrtí loni zesnulých **Waltra Mendeho (Smolmena)** a **Josefa Kremláčka** (Gag č. 1), přidáváme dvě jména osob, které nás opustily už dříve. K prvnímu z nich se nyní vracíme ukázkou práce, které vznikly pro týdeník Stadion v 80. letech (**viz dole: Walter Mende**)

V obou případech jsou tyto kresby dobrou ukázkou kvalitní kresby, která tak často chybí dnešním amatérům bez zájmu o další výtvarný růst. Což můžeme házet na vinu nejen jim, ale volnému a nikým zkušným neredigovanému internetu s jeho „svobodou“ pro každého - i pro čmárala. (Gm)

Mistři výtvarníci / Nové stařícké téma: Jeskynní malby (kresby)

A je to tu! Vyzýváme autory, kteří už mají anebo chtějí mít svou vlastní kresbu na dost frekventované téma „**Jeskynní umění**“, aby ji vytáhli z šuplíku (anebo ji z hlavy konečně přenesli na čtvrtku) a poslali e-mailem do GAGu. Je to příležitost pro ty autory, kterým se nechtělo obkreslovat sochu (Davida) anebo mrzačit malbu (Lízy). Vždyť kreslit jako Neandrtálec musí být snazší!

Kresby: **Slobodan Butir** (Chorvatsko) a **Oleg Goutsol** (Ukrajina)

*Až budete stát na svahu
a zapadnete do zívějí,
složte si tuto přísahu:
Pryč se smutkem a beznadějí!*

Vítězslav Nezval

Hluboce zarmoucení oznamujeme, že nás navždy opustil ak. malíř a grafik,

pan

Adolf Born

Odešel ve spánku v neděli 22. května 2016
ve věku nedožitých 86 let.

Poslední rozloučení se bude konat v pátek 27. května 2016 v 10.00 hodin
ve velké obřadní síni krematoria v Praze - Strašnicích.

Jménem rodiny:

Ema Bornová
manželka

ak. malířka Erika Bornová
dcera

ak. malíř Tomáš Císařovský
zeť

Natálie Císařovská
vnučka

Rosálie Císařovská
vnučka

Heliř, Kubelkova 53, Praha 3, tel. 602210601, www.heliř.cz

Originální „parte“ - oznámení o smrti Adolfa Borna. Překvapivě bez obrázku a s křížkem, s verši Vítězslava Nezvala a se jmény pozůstalých: manželky, dcery a její rodiny

Lucie Lomová / 15. 5. 2016:

Děkuji panu Hanouskovi za pozornost, kterou mi v e-GAGu věnoval, jeho dohady mě přiměly vyhledat deník z té doby a hledíme, potrefená husa zakejhala - při méj první návštěvě **v Dikobrazu** se k mým vtipům odmítavě vyjadřoval sám **pan Juřena**, ne Pop. (Jistě po právu, jen ten způsob a argumenty...) Zmíněný rozhovor probíhal na chodbě a myslím, že **pan Pop** šel **nejspíš okolo** a vmísil se do rozhovoru, proto jsem je zaměnila. V rámci dobrých mravů tu nebudu veřejně publikovat své tehdejší dojmy, které jsem si ze setkání s **panem Juřenou** zaznamenala. V deníku stojí, že jsem se nedala odradit a další týden jsem tam pak vyrazila znova, **za panem Danielem**, který (dle deníku) byl tehdy šéf výtvarného oddělení. Byl ke mně vlídný, dával dobré rady a tu a tam pak nějaké moje vtipy vycházely.

Co se týče předchozí návštěvy - **za panem Jiránkem** jsem nebyla (bohužel) určitě. Teď už nejsem úplně "mladá žena" a moje hlava už hodně věcí vypouští, je to 33 let(!), tak se omlouvám za ty zmatky. Zato mám různé notesy, a tak jsem přišla na to, že jsem byla **za panem Mikoláškem**, druhým z dvojice **MIKL**, a nikoli v Pařížské, ale **v Soukenické ulici**. Díky za pozornost, příště budu vzpomínat svědomitěji.

(L. L.)

Kresby: **Lucie Lomová** - první kresba před 33 lety (1983);

Jaroslav Pop (Dikobraz č. 19, 9. 5. 1970) další kresba (Dikobraz) nedatována

Co dodat k Popovi?

Raději moc ne...

Vlevo je jeho „Barryton“ - zřejmě kritika uchazeče o presidentské křeslo v USA *Barryho Goldwattera*?

Na předchozí stránce je důkaz velmi rázné proměny docela normálního karikaturisty a člena Polylegranu. Na rozdíl od Liďáka, Kalouska, Jiráčka, Maláka aj. si vůbec nedělal starosti se zachováním tváře a rychle naskočil na výnosnou dráhu „režimního karikaturisty“ typu Žentela - v Dikobraze i v MS (viz vlevo). Už na 9. máje 1969, pár měsíců po hořících studentech, lezl do zadku brežněvovým okupantům!

A po další desetiletí byl zárukou, že na druhé stránce Dikouška budou nenávislné (až trapně hloupé) vtipy na Němce (sudeťáky a bavoráky), Američany (a další redakcí objednané „satirické“ kresby). Typické pro tu dobu bylo, že ostatní autoři mu za to byli docela vděční, dělali si z něho sice psinu, ale aspoň nebyli tolik nuceni plnit takové satirické úkoly - tedy pokud si sami, jako Pop nechťeli udělat očko u Bešty a spol. Co dodat? Mám takový pocit, že Jaroslav Pop odkudsi ze Slezska je ukázkovým příkladem těch „venkovských“ umělců, ale i vědců, politiků, novinářů s jejich hranou nechápavostí, s níž lezli po Husákových čistkách do novin, televize a rozhlasu: „Ale to my tam u nás nevěděli? Nám se nic neřekne...!“ Přitom všude jinde a hlavně v pohraničí byl tehdy slyšet *Hlas Ameriky* mnohem lépe než v Praze přímo pod rušičkou Zuzanou.

A co bylo nejhorší? Že šlo o solidního výtvarníka, který však odkaz *Bidla* či *Pelce* znesvětil tím, jak jejich prvorepublikové satirické postupy používal zcela opačným směrem. Stál totiž vědomě na straně utiskovatelů ze SSSR a tuzemských nepřátel svobodného vyjadřování názorů. (ih)

Z pošty / **Popov** ke kolegům ke kolumbijskému **Rendonu**

Dopis **Andreje Popova** k výsledkům 22. ročníku *Cartoon Rendon Festival 2015*, Kolumbie:

Dear Colleagues.

My name is **Andrey Popov**. I am an **artist** from **Russia**. I am the owner of the **first prize** of the twenty-second cartoon festival in Rendon. I ask your advice. There is a situation

that requires a solution. I would like to inform you that the Organizers of **22. International Cartoon Rendon Festival, Colombia (Fernando Pica)** don't like to be in contact with **prize winner** (it's me) and don't pay prize money. I do not want to raise a **scandal**, but I would want that the situation has been resolved.

Can you give me support and to indicate to the organizers of the contest on the need to fulfill the conditions of the competition. Thank you and sorry for the trouble.

(Rozesláno 23. 5.)

Vtip měsíce května

Do májového kola soutěže ČUKu došlo **54 kreseb**. Vyhrál vtip **Františka Kratochvíla**, před kresbou **Marka Simona a Jana Farkase** (ten posbíral body napříč spektrem porotců).

Viz kresba z obálky květnového 4. čísla Sorry.

Jelikož se část porotců z hlasování tento měsíc omluvila, přistoupili pořadatelé k jedné dlouho plánované staronové změně v hodnocení. Do poroty budou každý měsíc zvat vítěze předchozího kola. Přineslo to už očekávaný účinek: větší pestrost autorů na prvních místech, jelikož soutěžící nesmí hlasovat sám pro sebe a je tak v nevýhodě oproti ostatním kreslířům. Dalším logickým krokem by nyní mělo být, soudí GAG, že autor v tom kole, kdy působí v jury, nemohl do soutěže přihlásit své kresby. /g/

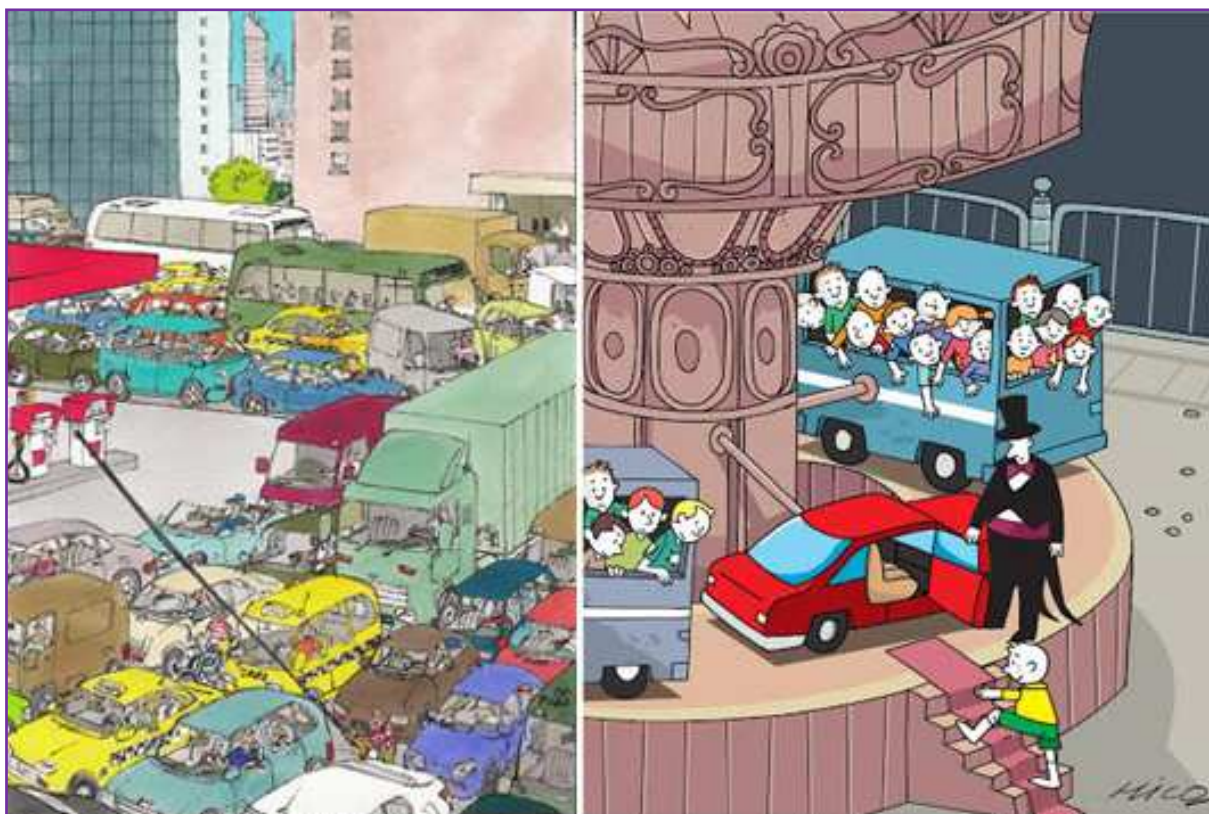
Titulek rubriky mluví pravdu, nahoře jde o informaci, kterou jsme dokázali vpravit do hotového čísla doslova na poslední chvíli. Jenže, aby tato stránka nezůstala pod tím holá, rychle sem s něčím, co skladujeme na příště!. Co jinak spojuje Marešovo "Sérum pravdy" z 21. 5. v Deníku s Hanouskovým působením v jury "Olive"? Vlastně jen jedno: před čtvrt stoletím spolu vytvořili řadu komiksů. (g)

Výsledky / Irán, Rakousko, Rumunsko, Turecko, Nizozemsko, Sýrie, Chorvatsko, Makedonie, Brazílie, Německo, Indie, Dánsko... „Olive“ - Severní Kypr - zatím s otazníkem...

6. Int'l „City & Citizen“ Cartoon Contest, Tabriz – Iran

1. cena: **Ross Thomson**, Británie (na obr. **vlevo**)
2. cena: **Hicabi Demirci**, Turecko (na obr. **vpravo**)
3. cena: **Luc Descheemaeker**, Belgie

Uznání: **Czesław Przęzak**, Polsko; **Jalal Pirmarzabad**, Iran; **Mahmood Azadnia**, Iran; **Pavel Constantin**, Rumunsko; **Pezhman Alipour**, Iran

Finalové práce najdete na adrese pořadatele:

<http://tabrizcartoon.com/en/results/5098-results-of-6th-international,-city-citizen,-cartoon-contest,-tabriz.html>

Guest Speaker of EuroCature 2016 Vienna - Rakousko

Po čtveřici portrétů známých osobností museli poslat do soutěže přihlášení karikaturisti. A zde jsou jména těch nejlepších:

First Guest:

Olle Magnusson (viz obrázky!)

Secound Guest:

Petar Pismestrovic

Third Guest:

Marion van de Wie

Fourth Guest:

Tomas Fluharty

Int'l Cartoon Contest HumoDEVA 2016 / Rumunsko

Do soutěže dorazilo 1883 prací, po 1. selekci 754 děl, po 2. selekci 148 prací a ve finále 30 kousků!

GOLD PRIZE (ex aequo) 500\$*: **Bogdan Petry**, Rumunsko (250 \$*) **Borislav Stankovič**, Srbsko (250 \$*)

SILVER PRIZE 400\$: **Marco D'Agostino**, Itálie

BRONZE PRIZE 300\$: **Victor Eugen Mihai**, Rumunsko

EXCELLENCY:

Special Honor Diploma: Toso Borkovič, Srbsko; Amir Soheili, Iran; Trayko Popov, Bulharsko Pedro X. Molina, Nikaragua; Oleg Loktiev, Ukrajina; Istvan Kelemen, Maďarsko; Vladimir Kazanevsky, Ukrajina; Milenko Kosanovič, Srbsko; Mahdi Afradi, Iran; Makhmud Eshonkulov, Uzbekistan.

Special Prize of CRISAN Publishing House:

Nicolae Ionita, Rumunsko;
Costel Patrascan, Rumunsko.

Special Prize of "ACCES" Association

Erico Ayres, Brazilie; Ba Bilig, Čína

*) Díky dělení Zlaté ceny mezi dva autory došlo ke kurióznímu výsledku ve výši odměn. Jak držitel 2., tak i laureát 3. ceny obdrželi - každý - vyšší finanční částku než oba vítězové GP (!?)

VI. Int'l Turhan Selcuk Cartoon Competition 2006 - Turecko

1. cena: **Borislav Stankovič** / Srbsko **VIZ!**
  2. cena: **Mihail Ignat** / Rumunsko
  3. cena: **Sergej Semendjajev** / Ukrajina
- Cumhuriyet Gazetesi Special Prize: **Muammer Olcay** / Turecko
Scrikss Special Prize: **Sajad Rafeei** / Iran
Milas Kent Konseyi Special Prize: **Angel Boligan** / Mexiko
Jury Special Prize: **Sergej Belozarov** / Rusko

19. Dutch Int'l Cartoonfestival 2016 - Nizozemsko

1. cena: **Mahmood Azadnia** – Iran
(na obr. vedle se svou vítěznou prací!)
  2. cena: **Ruben Oppenheimer** – Nizozemsko
  3. cena: **Cristian Topan** – Rumunsko
- Cena FECO: **Tom Janssen** – Nizozemsko
Cena TULP: **Kaan Saatci** – Turecko
Bert Witte Trophy: **Farzane Vaziritabar** – Iran

Čestná uznání:

Didi Sri Widyanto – Indonézie
Musa Gümüş – Turecko
Thomas Plassmann – Německo
Pluis – Nizozemsko

12. Int'l Cartoon Contest Syria 2016 - Sýrie

Téma: Art against terrorism

1. cena:

Ahmed Khalil – Irák
Hendriques David Arie – Indonézie

2. cena:

Li Hai Feng – Čína
Efat Amjadipoor – Irán

3. cena:

Hicabi Demirci – Turecko
Antonio Santos – Portugalsko

3x Special Prize: **Ramin Rezaei** – Irán

Kazanevsky Vladimir – Ukrajina
Luc Descheemaeker – Belgie

9. Don Quichotte Int'l Cartoon Contest - Německo

Téma: „*Quo Vadis Europe? / Journey Of Hope*“

1. cena – **Oleksiy Kustovsky** / Ukrajina

2. cena – **Alireza Pakdel** / Iran

3. cena – **Mihai Ignat** / Rumunsko

– Special Prize Of „Don Quichotte“: (*Dq Medal&Certificate*): **Angel Boligan** / Mexiko

– Special Prize Of „Sancho Pansa“ (*Dq Medal&Certificate*): **Bernard Bouton** / Francie

– Special Prize Of Integra (*Dq Medal&Certificate*): **Jitet Kustana** / Indonesie

Special Mentions:

Mihai Ignat (Rumunsko); **Luc Desche-
maeker** (Belgie); **Darko Drljevič**
(Černá Hora); **Vasco Gargalo** (Por-
tugalsko); **Jose Antonio Costa** (Bra-
zilie); **J. Bosco Azevedo** (Brazílie);
Fakhredin Dost Mohamad (Iran);
Passaprawas A. Chinaboonwat
(Thajsko); **Luka Lagator** (Černá Ho-
ra); **Pedro X. Molina** (Nikaragua);
Alireza Pakdel (Iran) & **Popa Matu-
mula** (Tanzanie); **Marco De Ange-
lis** (Itálie) & **Saeed Sadeghi** (Iran)

Maya Kamath Memorial - Indie

V soutěži pro indické autory je také
kategorie pro zahraniční karikaturisty.

Cenu Best Foreign Cartoons získali:

1. místo: **Yase Delfan** (Irán) - 200 USD

2. místo: **Makhmudjon Eshonkulov**
(Uzbekistan) - 100 USD (**viz obr.!**)

II. Int'l Exhibition of Graphic Humor of Pernambuco 2016 - Brazílie

Téma: "Human Rights" a "Human Rights Thinkers".

JURY: **Angel Boligan**; **Marilena Nardi**; **Cau Gomez**; **Carlos
Amorim**; **Duke**.

Sekce Cartoon:

1. cena: **Silvano Mello** - Brazílie

2. cena: **Alireza Nosrati** - Iran

Honorable Mention - **Xavier Bonilla** - Ecuador

Honorable Mention - **Konstantin Kazanchev** - Ukraine.

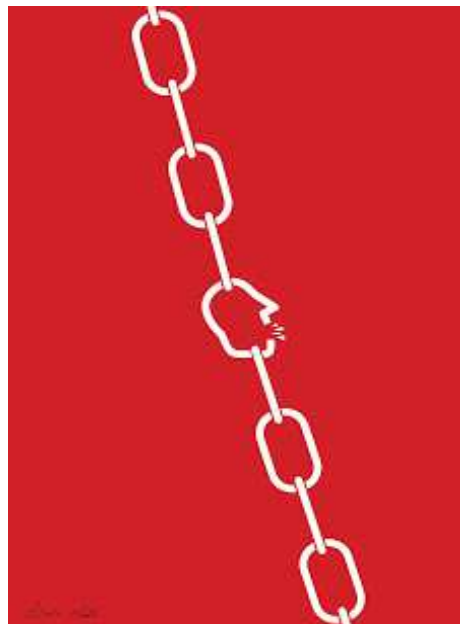
Sekce Caricature:

1. cena: **Joaquín Aldeguer** - **Aristóteles** - Spain

2. cena: **Junior Lopes** - **Ariano Suassuna** - Brazílie

Honorable Mention - **Omar Figueroa Turcios** - **Stephen
Hawking** - Španělsko

Honorable Mention - **José Miguel Bahena Méndez** - **Karl
Marx** - Mexiko.

IV. Niels Bugge Cartoon Award - Dánsko

Pořadatelé 4. ročníku mezinárodní soutěže na téma „**Utopie**“ zveřejnili výsledky na svém
webu - na adrese <http://www.nielsbuggeaward.org/index.php>

Tři díla, která obdržela ceny, včetně tváří jejich autorů, najdete na konci tohoto čísla...

1. místo: **Anne Derenne Adene** - Španělsko

2. místo: **Marco D'Agostino** - Itálie

3. místo: **Luc Vernimmen** - Belgie

21. Int'l Cartoon Exhibition Zagreb 2016 - Chorvatsko

Soutěže na téma: **Healthy Lifestyle** se účastnilo 282 karikaturistů z 59 států - poslali na 700 příspěvků. Do finále jich nakonec postoupilo jen těchto osm! A jak se ukazuje, „Náš tip“ (GAGu) měl své opodstatnění, protože všech osm autorů je z de facto starých dobrých slovanských držav... Rus a Čech dokonce ze zemí vně někdejší Jugoslávie!

1. cena: **ANDREI POPOV**, Rusko

2. cena: **JIRI NOVAK**, Česko (**viz obr. vlevo!**)

3. cena: **ANTON BUZETI**, Slovinsko

SPECIAL MENTIONS:

TOŠO BORKOVIĆ, Srbsko

SAŠA DIMITRIJEVIĆ, Srbsko

JOSIP KOVAČEVIĆ, Chorvatsko

LUKA LAGATOR, Černá Hora

VLADO VOLAŠ, Srbsko

Celkem **13** soutěžících je jmenováno mezi účastníky z České republiky (třeba *Pavla Pechova*)

Více o tom včetně oceněných kreseb najdete na adrese HDK : <http://www.hdk.hr>

47. World Gallery of Cartoons Skopje 2016 - Makedonie

Na 260 cartoonistů ze **36** států poslalo **1027** originálních prací do tradiční soutěže. Po první probírce kterou provedl srbský autor Nedeljko UBOVIC, provedli poslední selekci a na ceny navrhli tito členové jury: Gradimir ZDRAVKOVIC, Kanada (Humorist); Marcia GAGLIARDI, USA (Writer, editor and publisher); Ass.Prof.Dr. M.Murat Erdogan, Turecko (Researcher, publicist); Mostafa RAMEZANI, Francie (Cartoonist and artist); Mice JANKULOVSKI, Makedonie (Artist and cartoonist).

Hlavní ceny:

Slobodan SRDIĆ (Srbsko) – the **First Award for Cartoon - VIZ OBR !**

Slava KAZANEVSKY (Ukrajina) – the **First Award for Satirical Drawing**

Bilig BA (Čína) – the **First Award for Comic/Strip**

Vladimir BOROJEVIĆ (Makedonie) – the **CICO Award** (for Macedonian cartoonist)

Zvláštní ceny:

Daniel EDUARDO (Argentina)

Grigoriy DROBOTUN (Rusko)

Irien TRENDABILOV (Bulharsko)

Konstantin KAZANCHEV (Ukrajina)

Marian LUPU (Rumunsko)

Michel Moro GOMEZ (Kuba)

Mojmir MIHATOV (Chorvatsko)

Pooya SAREH (Velká Británie)

Suncica BOZINOVSKA (Makedonie)

Vlado VOLAS (Srbsko)

Výstavu nejlepších soutěžních děl mohou navštívit zájemci v galerii OSTEN ve Skopje do 16. 6. 2016.

5. Int'l „Olive“ cartoons contest Girne/Kyrenia - Severní Kypr

Jury vybrala k ocenění nejlepší práce ze zaslaných 907 obrázků od 461 kreslířů ze 71 států.

Nový trend, který se v „Olive“ reailzoval - totiž předhodit práce vybrané jury zasvěcené veřejnosti na internetu - způsobil, že výsledková listina ztratila náhle smysl. Po konfrontaci se ukázalo, že 17 cartoons je více či méně „similar“ - tedy s námětem zcela, či částečně, už dříve někde publikovaným. Jelikož se jména a díla oceněných autorů nyní dost liší od původně vybraných vítězů, přineseme výsledky až příště. Není totiž vyloučeno, že se ještě bude o všem dál diskutovat. Zatím si tedy prohlédněte obrázky v tomto čísle, z nichž některé asi nebudou uznány... Už hotový GAG však nemůže čekat na nové výsledky. Přijdou, dle **Huseyina Cakmaka**, nejdříve za dva dny: **Final results are to be announced by two days.**

„HUMOUR...AT GURA HUMORULUI” Suceava - Rumunsko

International Festival of Cartoon and Humorous Literature se koná od 8. do 10. 7. 2016.

Téma: A Mouthful of Humour.

Originální práce v digi formátu, vytvořená po 1. lednu 2015, dosud nepublikovaná ani neoceněná v jiných soutěžích.

Počet: 2 práce.

Uzávěrka: 25. 6. 2016 (posting date)

Zasílací adresa:

email: umorlahumor@gmail.com

Poštovní adresa: Muzeul Obiceiurilor

Populare din Bucovina, Piata Republicii, nr. 2,

725300 – Gura Humorului, judetul Suceava, România.

Formát: e-mail: minimum 1600 x 1200 pixels, JPG format

regular postal mail: format A3

Vracení: ne

Nutno připojit: the completed entry form attached, a brief CV and a personal photograph/cartoon self portrait of minum 6x9cm (on paper) or 710x1065pix. (digital format).

Ceremonial: 6. 7. 2016.

Ceny: 1. cena: EUR 500

2. cena: EUR 300

3. cena: EUR 200

„George Gavrilean” Prize for the debutantes in Bucovina – EUR 200

Více info: The Bureau of Press Relations of „Humour...at Gura Humorului” Festival

•Professor Elvira Romaniuc – Folk Customs Museum in Bucovina E-mail: umorlahumor@gmail.com

•Professor Constantin Logigan – cultural counselor.

2. Int'l Cartoon Competition Izmir - Turecko

Téma: „LET'S ELIMINATE the BARRIERS” (odstraníme překážky)

Koná se při „2016 International Accessible Izmir Congress” November 2 – 5, 2016

Počet: maximum 5 cartoons

Formát. Original: maximum A3 paper (29,7 x 42 cm). Digital (Computer based work): maximum A3 (29,7x42 cm) s podpisem autora.

Poslat: Name – surname, telephone number, e-mail and mailing addresses should be written on the back side of the work. A **photograph** of the cartoonist, **curriculum vitae**, bank account (IBAN no) and identity number should be included.

Přihláška: na <http://www.engelsizmir.org/39/Yarismalar> a pošlete ji vyplněnou spolu s kresbami.

Adresa pro zaslání příspěvků:

Izmir Büyükşehir Belediyesi, Basın Yayın Halkla İlişkiler ve Muhtarlıklar Dairesi Başkanlığı, Tanıtım Şube Müdürlüğü „Uluslararası Karikatür Yarışması”; Cumhuriyet Bulvarı No:1 Konak 35260 Izmir / Türkiye

Deadline 14. 7. 2016 - Jury: 18. 7. 2016 - Výsledky: 22. 7. 2016; Award Ceremony: v listopadu 2016

Ceny:

I. cena: 8 000 TL,

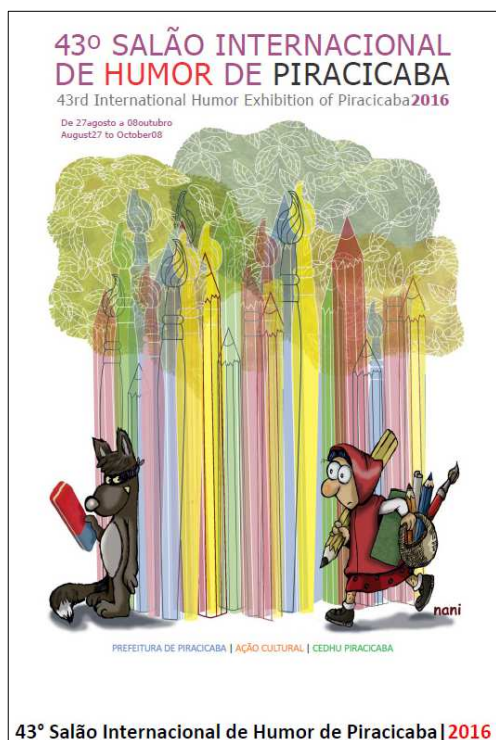
II. cena: 5 000 TL

III. cena: 3 000 TL

3x čestné uznání po 1 000 TL*

*) Tureckých lir / liber

43. Int'l cartoon exhibition Piracicaba 2016 - Brazílie

Pořádá: Piracicaba City; Národní centrum cartoon Piracicaba

Uzávěrka / registrace: do **22. 7. 2016**

Téma: volné.

Soutěž je jen pro dosud nepublikovaná díla.

Formát: Díla mohou být zaslány poštou anebo e-poštou (aplikací přes internet na oficiálních webových stránkách ve formátu a 300 DPI, JPEG, + přiložené obrázky).

Digitální kopie + podpis autora na každé práci.

Rozměr: cartoon max. 42 x 30 cm (A3)

Počet: maximálně **3 díla** ve všech ktg.

Kategorie:

Cartoon (grafický humor - univerzální a nadčasové motivy),

Charge (kreslený humor s aktuálními náměty pro media),

Karikatura (kreslený humor, který vyjadřuje vzled a osobnost celebrity),

Komiks (grafika v sekvenci. Upozornění: velikost komických příběhů maximálně 2 stránky na jednu práci).

Mobility (pouze pro práce, které se zabývají tématem MOBILITY, navrženým pořadatelem).

Nutné: K pracem musí autor přiložit podepsaný a vyplněný kompletní registrační formulář a fotografii.

Adresa poštovní:

42º Salão Internacional de Humor de Piracicaba - Av. Dr. Maurice Allain, 454 - Caixa Postal 12 - CEP 13,405 až 123 Piracicaba SP Brasil

Adresa e-mail:

Každá kategorie má svou samostatnou zášilací adresu. Najdete je na stránkách pořadatele.

Kupř, tematická kategorie Mobilita má tuto: premiomobilitade@salaodehumor.piracicaba.sp.gov.br Tato emailová adresa je chráněna před spamboty, abyste ji viděli, povolte JavaScript.

Důležité: Nahrané soubory by měly být pojmenovány takto: **umělec_name_country_number**.

Příklad: paulosilva_brazil_01

Vyhlášení vítězů: 15. 9. 2016

Ceny: (výsledky budou vyhlášeny na www.atilaozermuzeevi.com).

Celkem R \$ 55.000,00 (55000 real) rozdělené takto:

a) **Pět x 1. místo** výhry ve výši R \$ 5.000,00 (pět tisíc reais) každý, rozděleny mezi kategoriemi.

b) 1x cena R \$ 10.000,00 (deset tisíc reais) s názvem **Grand Prize International Humor Piracicaba** Laureát bude vybrán z pěti vítězů jednotlivých kategorií.

c) 1x cena s názvem **Popular poroty "Alceu Marozi Righetto"**, v hodnotě R \$ 5.000,00 (pět tisíc reais), určená on-line veřejným hlasováním.

d) 1x cena R \$ 5.000,00 (pět tisíc real) s názvem **Komora města Piracicaba** výhradně pro kategorii karikatury;

K tomu **Unimed Health Award** za práce ze všech kategorií, které mají téma zdraví. A ještě cenu R \$ 5.000,00 (pět tisíc reais) s názvem **Agua Do Mirante Awards**, určenou výhradně **pro práci brazilského autora** v jakékoliv kategorii. Mohou být udělena ještě další uznání.

Kromě toho dostanou všichni ocenění ještě plastické trofeje (autor: ZELIO Alves Pinto).

V případě zjištění plagiátorství u oceněných děl bude udělení ceny příslušnému autorovi zrušeno. V případě zrušení výhry na 1. místě, bude udělena tato cena autorovi z 2. místa a tak dále.

Vracení: Kresby se autorům nevracejí, případnou organizačnímu výboru.

Katalogy: Budou zaslány autorům vystavených děl. **Ceremoniál - předávání cen:** 4. 11. 2016.

Info: www.atilaozermuzeevi.com

Salzburg Caricature Competition 2016 - Rakousko

The battle begins...

Deadline: 31. 7. 2016

Ceny:

Prize money: Winner: €1000 | 2. place: €500 | 3. place: €250 | & Special student Prize „AK-Schülerpreis“ with €500

Další ceny: drawing sets and more...

Téma: All submissions must pertain to the theme: **“(un)fair (In)justice”**

Adresa:

Je třeba využít **entry form** (pdf or jpeg + minimum 300 dpi) and the title of the caricature and be sent to us only **via e-mail: office@karikaturenverein.at**.

Jury: Thomas Wizany, Gerhard Haderer, Prof. Sybille Moser-Ernst a Gerald Koller.

Awards Ceremony: Odeion Salzburg,

Waldorfstraße 13, A-5023 Salzburg (nejspíš **30. 9. 2016**, v 18:00 h) Bude otevřena putovní výstava.

To participate in the exhibition please apply separately in august 2016.

Kompletní propozice, **entry-form** a podklady k tématu najdete na:

<http://www.karikaturenverein.at/de/2-skp-teilnahmebedingungen/>. Please understand that for legal reasons the rules and conditions and the entry form are **in the German language only**.

Info: office@karikaturenverein.at / <https://www.facebook.com/karikaturenpreis>

12. Int'l Cartoon Festival 2016 Solin - Chorvatsko

Pořádá: město **Solin**.

Téma: A. Free (volné); B. Archeologie

Podmínky: Jen originály, nezarámované, vzadu opatřené údaji o autorovi.

Počet: Maximum **5** entries will be submitted.

Rozměr: Maximum **A3** format (297 mm x 420 mm)

DEADLINE: 1. 8. 2016

Adresa:

12. INTERNATIONAL CARTOON

FESTIVAL SOLIN 2016

«DOM ZVONIMIR»

Kralja Zvonimira 50,

21210 Solin, CROATIA

Na obálku napište: PRINTED MATTER- NO VALUE:

Ceny:

1x PLAQUE + 1012 EUR

3x PRIZE CITY SOLIN

Výstava: V kulturním domě „ZVONIMIR“ Solin od 17. 8. 2016.

President soutěže: Cartoonist-designer MARKO IVIĆ

5. Int'l Cartoon Contest Sinaloa 2016 - Mexiko

Téma: *Organized crime*

Ceny:

1. cena: \$27,000 Mexican pesos.

2. cena: \$23,000 Mexican pesos.

3. cena: \$17,000 Mexican pesos.

Vítězové budou vyrozuměni **1. 9. 2016**

Počet: max. 3 díla - poslaná e-mail

Formát: minimum resolution of 200 dpi, size 21.5cm x 27.9cm.

Adresa: They should be sent to any one of the following:

camino2@prodigy.net.mx - camino3@prodigy.net.mx - concursosinaloa2016@gmail.com

DEADLINE: 7. 8. 2016

PLEASE FILL IN THE ENTRY FORM AND SEND IT TOGETHER WITH YOUR WORK

(The entry form can be downloaded from <http://concursosinaloa2016.orgfree.com>).

Katalog: Nejlepší práce budou na web page of the contest: <http://concursosinaloa2016.orgfree.com>

6. "RED MAN" Int'l Humour Art Biennial - Čína

Téma:

CARTOON:

1) Artificial Intelligence (AI)

2) Green

3) Free

ANIMATION: Free

Počet: At most **10 works** (pieces or series) **for each Theme**.

Podmínky: Any painting, Print making, Traditional Chinese Painting, Oil painting, Watercolor, Crafts art or Children's painting will be accepted. Artist should submit the original works. Produced using any technique, including computer graphics.

Author's resume and photo (entry-form and biography) should be submitted with entries together. First name, Last name, Address, E-mail, Telephone number and category should be written on the reverse side of the works.

Uzávěrka 18. 8. 2016

Zasedání jury: listopad 2016

Ceny:

CARTOON

GOLDEN PRIZE (1) : 5000 RMB + Trophy + Catalog

SILVER PRIZE (1) : 2000 RMB + Trophy + Catalog

COPPER PRIZE (1) : 1000 RMB + Trophy + Catalog

RED MAN PRIZE (1) : 2000 RMB + Medal + Catalog

EXCELLENT PRIZES (10) : Certificate of merit + Catalog

SELECT: Catalog

ANIMATION

GOLDEN PRIZE (1) : 3000 RMB + Trophy + Catalog

5x EXCELLENT PRIZES: Certificate of merit + Catalog

SELECT: Catalog

Adresa normální:

HU XIAO YU

ROOM 341 BUILDING #364, ZHAN QIAN BA LI XIAO QU

YUN JING DONG LI, TONG ZHOU QU,

BEIJING 101121. CHINA

Adresa e-mail: redmanart@126.com

Vracení: *the works will not be returned.*

Info: Web site: www.redmancartoon.com/en/ / Email: redmanart@126.com

Přihlášku do soutěže (entry form) najdete na web site:

<http://www.redmanart.com/en/do/job.php?job=download&id>

11. Int'l cartoon bienale Fraštacký Trn, Hlohovec - Slovensko

Pořádá: Ex Libris ad Personam Hlohovec, Hlohovská TV a Vlastivědné muzeum Hlohovec

Téma:

A) voda

B) Volné téma

Počet: min. 2 kusy

Formát: volný (doporučený: A4)

Uvést na zadní straně každé práce: jméno, adresu, spojení na autora

Uzávěrka: 26. 8. 2016

Adresa:

Frašťacký Trn

Hlohovská televízia HCTV

Nám. sv. Michala 3

900 20 Hlohovec

Jury: zasedne 9. 9. 2016

Ceny:

1. místo: 200 Eur

2. místo: 100 Eur

3. místo: 50 Eur

Porota může udělit i další ceny

Vracení: oceněné práce se stávají majetkem pořadatele; ostatní práce se vrací na požádání autora.

Ceremoniál: 7. 10. 2016 Vlastivědné muzeum Hlohovec, Rázusova 6

Info: František Bojničan - 0905/352506 ; info@elap-hlohovec.sk ; www.elap-hlohovec.sk

4. Int'l Festival of Stock Market Cartoons - Irán

Cíl: spolupráce a interakce mezi umělci a „the capital market“ . *Promoting investment culture and influence on public thoughts by Cartoon Art*

Doporučená témata pro cartoons:

1. Highlight the Funding role of stock market 2. Stock market Internationalization 3. Investment Opportunities in stock market 4. Risk and volatility of the stock market 5. Debt Market 6. To develop export markets with participation of international exchanges 7. The challenges of issuing firms in the stock markets 8. Benefits of stock markets for investors: Income - Liquidity - Participate in decision-making - Trust and confidence in investing. 9. Futures coin and currency contracts 10. Investment for future 11 young and new generation investment in stock market. 12. The investment can be double or in a short time only in stock markets.

Počet: max 5 works (for every section!) Submitted Works should **not** include an **award-winning** before, and the reviewed works of previous years not be admitted.

Přiložit: Personal details (address, phone and...) should be attached with works.

Formát: The works size: 200 pixels, jpeg format + the

resolution should be 300 DPI.

Deadline for submission: **21. 6. 2016**

All the winners of the awards should be Presence at the closing ceremony.

The closing ceremony and awarding prizes: **24. 7. 2016**

Prizes:

1. místo: 3 tisíce euro

2. místo: 2 tisíce euro

3. místo: 1 tisíc euro

Child and youth section: Soutěž pro autory pod 18 let. Více o tom: info@cwn-news.com

Kalendárium

Sedm (šťastných) ještě v červnu a k tomu desítka soutěží s uzávěrkou během dvou prázdninových měsíců. To je solidní nabídka a určitě i slušná možnost výběru. Takže i ti, kteří neobesílají každou druhou soutěž, si zde vyberou aspoň tu svou jednu „povinnou“ na každý měsíc. V červnu bych sázel na osvědčenou izraelskou *Haifu* (slušný katalog) či na poctivou německou Grafikaturu v *Lübbenu* (ovšem to bych musel pochopit k čemu je dobrý ten tematický *smartphone*). V červenci patří *Náš tip* istanbulskému NH a divokou kartu bychom možná udělili rakouskému *Salcburku* (inu, ta naše milovaná střední Evropa!). Však on i ten měsíc srpen, který ještě jistě v následujících týdnech rozhojní nabídku, nepostrádá pár solidních příležitostí. Počínaje chorvatským *Solinem* (také pěkný katalog!) a konče (zatím) pro humor zapálenými měšťany z *Hlohovce*. Toto ovšem berte jen jako doporučené minimum - kdo nepošle, nevyhraje. To platí pro všechny soutěže, jejichž propozice v GAGu nacházíte. (G)

Toto jsou, aspoň maličké, oceněné práce z dánské soutěže IV. *Niels Bugge Cartoon Award*.

